

2008

Z ŻYCIA

1. pl
2008

Politechniki Śląskiej

listopad

Wyprawa do kanionu
Rio Colca

ISSN 1734-9613

nr 13 (189)

Rok akademicki
2008/2009

Prof. Wojciech Zieliński wraz z promotorem
przewodu prof. Jurijem Raszkiewiczem

Prof. Wojciech Zieliński

Doktorem Honoris Causa Politechniki Lwowskiej

29 października 2008 r.

Dyplom doktora honoris causa wręczył prof. W. Zielińskiemu
Rektor Politechniki Lwowskiej prof. Jurij Bobalo

Uroczystość odbyła się w Auli Głównej Politechniki Lwowskiej

Z ŻYCIA Politechniki Śląskiej

Miesięcznik środowiska akademickiego

Politechniki Śląskiej w Gliwicach

PL ISSN 1734-9613

Nr 13 (189)

Listopad 2008

Edycja sieciowa: URL: <http://biuletyn.polsl.pl>

Adres redakcji:

Politechnika Śląska

Biuro Rektora

ul. Akademicka 2 A

44-100 Gliwice

tel. (32) 237 11 80, tel./fax (32) 237 11 81

e-mail: biuletyn@polsl.pl

Zespół redakcyjny:

mgr Paweł Doś

(pawel.dos@polsl.pl)

Magdalena Głowala

(magdalena.glowala@polsl.pl)

Łamanie komputerowe i druk:

Zakład Graficzny Politechniki Śląskiej

ul. Kujawska 1

44-100 Gliwice

tel. (32) 237 21 97

Nakład: 600 egz.

Zlecenie nr 392/08

Numer zamknięto 14 listopada 2008 r.

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania zmian, skracania i adyustacji tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Nie zwracamy materiałów niezamówionych.

Autorzy publikacji umieszczanych w biuletynie nie otrzymują honorariów oraz akceptują jednocześnie ukazanie się artykułów w wersji drukowanej oraz internetowej biuletynu.

Fotografie i rysunki w nadesłanych materiałach zamieszczane są na odpowiedzialność autora korespondencji.

72f

W numerze:

P449 2 / 08/09

Studiować w wieży Babel - rozmowa z prof. Jerzym Rutkowskim, Prorektorem ds. Współpracy Międzynarodowej	4
Dziekani Politechniki Śląskiej	8
Wydarzenia	14
Doktorat honoris causa Politechniki Lwowskiej dla prof. W. Zielińskiego	14
Wyróżnienia dla prof. S. Słodowego	15
Nagrody dla naukowców Politechniki Śląskiej	16
Kanion odkryty w połowie - wyprawa studentów do Rio Colca	18
Ocean dał nam w kość - morska wyprawa studentów Wydziału Elektrycznego na Islandię	22
Siemens Summer School	24
Umowa z firmą Vattenfall podpisana	25
Nowe laboratoria otwarte	26
Festiwal Nauki i Multimediów Abstract	27
Wystawa prac laureatów konkursu architektonicznego	27
Konferencje naukowe	28
Geochemia i geologia środowiska terenów uprzemysłowionych	28
Krzepnięcie i Krystalizacja Metali – 2008	29
Międzynarodowe Kolokwium Naukowe MEP'2008	30
Aktualności	31
Uchwały Senatu	31
Akty normatywne Uczelni	31
Stopnie naukowe, tytuły, stanowiska	32
Sport	33
Pożegnania	34

Drodzy Czytelnicy!

Idąc śladem poprzedniego numeru biuletynu, w który przedstawiliśmy nowe władze naszej uczelni, w bieżącym prezentujemy sylwetki wszystkich dziekanów Politechniki Śląskiej w kadencji 2008-2012.

W pierwszej kolejności zachęcamy jednak do przeczytania wywiadu z pierwszym w historii uczelni Prorektorem ds. Współpracy Międzynarodowej prof. Jerzym Rutkowskim.

Uwadze Państwa polecamy także lekturę dwóch artykułów poświęconych niezwykle ciekawym wyprawom naszych studentów do kanionu Rio Colca oraz na Islandię. Na stronach 14-17 piszemy natomiast o prestiżowych nagrodach i wyróżnieniach dla pracowników Politechniki.

Zapraszamy do lektury!

Redakcja

80-FO 00/810
 Rozmowa z prof. Jerzym Rutkowskim,
 pierwszym w historii Politechniki Śląskiej
 Prorektorem ds. Współpracy Międzynarodowej

Studiować w wieży Babel

Redakcja: We wrześniu br. objął Pan Profesor funkcję Prorektora ds. Współpracy Międzynarodowej, co otwiera nową kartę w działalności naszej uczelni. Zadań stojących przed Panem jest z pewnością wiele. Jakie są najpilniejsze sprawy, którymi chce się Pan zająć?

Prof. Jerzy Rutkowski: Kierunki tej działalności zostały częściowo zapisane w programie wyborczym prof. Andrzeja Karbownika. Jako kandydat na stanowisko prorektora, uczestniczyłem w pracach nad Jego formułowaniem. Po dwóch miesiącach pracy doprecyzowałem najważniejsze obszary działania w podległych mi jednostkach.

Najpilniejszą sprawą jest zwiększenie aktywności uczelni w pozyskiwaniu środków pozabudżetowych. W pierwszej kolejności mam na myśli środki strukturalne – głównie w trzech obszarach: Infrastruktura i środowisko, Kapitał ludzki oraz Innowacyjna gospodarka. Istnieje możliwość pozyskania bardzo dużych środków, które mogą być przeznaczone na rozwój infrastruktury, badania naukowe, rozwój szkolnictwa. A szansę tę można wykorzystać jedynie teraz, w tej kadencji, ponieważ po 2013 roku funduszy strukturalnych już nie będzie. Dlatego należy zrobić wszystko, co można by nie zmarnować tej okazji. Musimy zatem składać wiele dobrze przygotowanych wniosków, by nie były one odrzucane z przyczyn błędów formalnych, jak to się czasami dzieje.

Niestety w niektórych przypadkach terminy składania wniosków są bardzo krótkie. Ale i do tego musimy się dostosować. Czasem wręcz najlepiej byłoby przygotować wnioski odpowiednio wcześniej, włożyć je do szuflady i czekać zgodnie z harmonogramem na ogłoszenie właściwego konkursu. Chcę jeszcze raz pod-

kreślić, że jeśli tych pieniędzy nie będziemy skutecznie pozyskiwać, nie będziemy w stanie się rozwijać, ponieważ środki, które tradycyjnie są rozdysponowywane z budżetu, są stanowczo zbyt niskie w relacji do naszych potrzeb i ambicji. Bez funduszy, które pojawiły się dzięki wejściu Polski do UE, nie będziemy w stanie dokonać koniecznego skoku jakościowego w sferze badań naukowych czy współpracy akademickiej.

Jak wygląda obecnie ubieganie się o środki europejskie?

Można powiedzieć ogólnie, że wygląda bardzo niezadowolająco. Mamy tylko cztery projekty zgłoszone w 7. Programie Ramowym, który funkcjonuje już prawie dwa lata. Aplikacji wystosowano więcej, ale tylko cztery wnioski zostały pozytywnie zaakceptowane, z czego dwa dotyczą „Nocy Naukowców”, która nie jest przecież związana z badaniami naukowymi, więc tak naprawdę wnioski związane z badaniami mamy tylko dwa. To bardzo, bardzo niewiele. Dlatego musimy zdecydowanie zwiększyć intensywność składania wniosków.

Wymaga to jednak lepszej koordynacji działań na poszczególnych wydziałach. W jaki sposób zamierza Pan profesor usprawnić tę koordynację i jak można skutecznie zmobilizować naukowców?

Przede wszystkim należy udrożnić przepływ informacji między instytucją ogłaszającą konkurs, biurem na naszej uczelni, poszczególnymi wydziałami i konkretnymi naukowcami potencjalnie zainteresowanymi danym konkursem. Dzięki koordynacji przebiegu informacji wewnątrz uczelni, zwiększymy prawdopodobieństwo, że informacja o danym konkursie trafi pod najważniejszy adres. Koordynacja potrzebna jest również dlatego, by uniknąć sytuacji,

w której kilka wydziałów występuje z takim samym pomysłem. Dotychczas wszyscy otrzymywali informacje o każdym konkursie. Według mnie lepszym rozwiązaniem jest wyselekcjonowanie tylko tych konkursów, które rzeczywiście są ważne dla danego wydziału, jednostki, czy wręcz grupy naukowców. I właśnie w tym celu na każdym wydziale zostali powołani koordynatorzy, którzy mają w tym zakresie ściśle współpracować z Biurem Obsługi Projektów Strukturalnych oraz Biurem Obsługi Programów Europejskich. I to jest pierwsze zadanie koordynatorów. Drugie polega na natychmiastowym poinformowaniu wymienionych powyżej biur o podejmowanych przez wydziały inicjatywach, by uniknąć sytuacji, w której o tym, że wydział występuje z wnioskiem, biuro dowiaduje się trzy dni przed terminem jego złożenia.

Podsumowując: potrzebna jest intensyfikacja działań zmierzających do pozyskiwania środków pozabudżetowych z różnych programów unijnych, jak również z funduszy strukturalnych. To jest nasz priorytet na najbliższe cztery lata, bo jeśli teraz tych funduszy nie wykorzystamy, stracimy bardzo wiele, a taka okazja już się nie powtórzy.

Przygotowanie wniosku jest jednak ogromnym wysiłkiem organizacyjnym, który być może nie zostanie w ogóle zauważony i za który być może ubiegający się o pieniądze ich nie dostanie...

To prawda, ale mimo wszystko musimy bardziej się zmobilizować, by w ogłaszanych konkursach składać dobre i dobrze przygotowane wnioski. Każdy, kto zwróci się do nas z prośbą o wsparcie w przygotowywaniu wniosków, z pewnością otrzyma pełną pomoc. Mamy do dyspozycji kompetentnych ludzi, którzy służą swoją wiedzą i doświadcze-

niem w przygotowaniu wniosków od strony formalnej. Znakomicie byłoby również, gdyby na każdym wydziale i w każdej większej jednostce znalazła się osoba wyspecjalizowana w przygotowywaniu całej dokumentacji, pełniąca w przypadku konkretnego wniosku funkcję tzw. menadżera projektu.

Musiałby to jednak być któryś z pracowników naukowo-dydaktycznych, którzy mają liczne obowiązki. Czy dla tych osób przewidziane były zatem jakieś udogodnienia związane z dodatkową działalnością?

Planujemy wprowadzenie takich udogodnień, ale nie podjęliśmy jeszcze wiążącej decyzji. To wyjątkowo trudna sprawa, ponieważ z jednej strony powinny istnieć mechanizmy motywujące naukowców do podejmowania tego typu działań, a z drugiej strony dyscyplinujące. Od pracowników naukowo-dydaktycznych naszej uczelni oczekiwana jest inicjatywa w tym aspekcie, a jej brak będzie jednym z kryteriów oceny pracy naukowca. Pracownik będzie zatem oceniany także pod względem aktywności w pozyskiwaniu środków pozabudżetowych na badania naukowe.

Chcielibyśmy teraz poruszyć sprawę wymiany akademickiej i zapytać, w jaki sposób zamierza Pan Profesor zwiększyć wymianę zarówno wśród studentów, jak i naukowców.

Zanim odpowiem na to pytanie, chciałbym zauważyć, że kwestia współpracy międzynarodowej jest niezwykle ważna również dla pozyskiwania środków unijnych. Do wielu projektów potrzebni są bowiem partnerzy z zagranicy. Trzeba zatem nawiązywać współpracę z zagranicą w obszarze nauki i wymiany akademickiej z jak największą liczbą uczelni i jednostek, ale również i firm – gdyż bardzo często w tych projektach niezbędne jest posiadanie partnera spoza uczelni. Bez takich kontaktów nie będziemy w stanie skutecznie aplikować o fundusze europejskie.

Jeśli chodzi o wymianę studentów,

Prof. Jerzy Rutkowski w swoim gabinecie

przyznać trzeba, że obsługa programów europejskich funkcjonuje dobrze, choć oczywiście wszystko można usprawnić. Problem w tym, że głównie to nasi studenci wyjeżdżają na uczelnie europejskie, a zdecydowanie mniejsza liczba studentów, aczkolwiek z każdym rokiem wzrastająca, przyjeżdża do nas. Chciałbym zatem zintensyfikować kontakty z uczelniami zagranicznymi, podpisując umowy dotyczące wymiany studentów. Myślę jednak, że powinniśmy zwrócić naszą uwagę na kraje pozaeuropejskie. Wolałbym przy tym byśmy dzięki szeroko zakrojonej akcji przyjmowali całe grupy studentów zamiast pojedynczych osób. Mam na myśli głównie studentów z Chin i Kazachstanu, ale nie tylko – również z krajów biednych, jeżeli na przykład ministerstwo danego państwa znalazłoby fundusze na wsparcie takiej inicjatywy. Widzę także możliwości pozyskania studentów z krajów Ameryki Południowej, gdzie szkolnictwo nie jest na najwyższym poziomie. W tej chwili państwa te starają się równać do najlepszych, a mają możliwość zainwestowania w naukę dużych środków, bez czego żaden kraj nie jest w stanie się rozwijać. Nasze

szkolnictwo wyższe, które jest na światowym poziomie, ma więc tym państwu sporo do zaoferowania. Jesteśmy przy tym gotowi do przyjęcia każdej liczby studentów.

Aby taka akcja miała szanse powodzenia konieczne jest jednak stała modyfikacja oferty dydaktycznej Politechniki Śląskiej choćby poprzez zwiększanie liczby kierunków studiów w języku angielskim...

Zgadzam się – ponieważ obecnie nie ma potrzeby, żeby student, który przyjedzie do nas np. z Wenezeli, uczył się języka polskiego. Taka osoba musi mieć do dyspozycji kilka atrakcyjnych kierunków studiów w języku angielskim. To jednak zależy głównie od poszczególnych wydziałów. Jeśli chcą być postrzegane jako nowoczesne i kształcić studentów zagranicznych, z czym wiążą się również korzyści finansowe, powinny jak najszybciej wprowadzać język angielski jako wykładowy. Jako były dziekan doskonale znam korzyści płynące z pozyskiwania studentów zagranicznych. Poza tym, że studenci tacy zasilają budżet wydziału, ich obecność uatrakcyjnia także studia studentom z Polski. Taka wieża

Babel to bardzo ciekawe miejsce do studiowania. Dzięki temu pozna się nowych ludzi, nowe kultury. Dodatkowo studenci, którzy do nas przyjadą i płacą za naukę, są z reguły bardzo zmotywowani do studiów a tym samym pozytywnie oddziałują na polskich studentów, którzy nie zawsze mają tak silną motywację do nauki.

A jak przedstawia się kwestia mobilności pracowników? Czy chętnie korzystają z możliwości wyjazdów zagranicznych, których obecnie jest tak dużo jak jeszcze nigdy dotąd?

Programów wspierających wymianę akademicką młodych naukowców jest rzeczywiście sporo. A problemem jest niskie zainteresowanie nimi. I szczerze mówiąc, zupełnie tego nie rozumiem. Gdy rozpocząłem karierę naukową, stawałem na głowie, żeby wyjechać na staż za granicę. Udało mi się to dwukrotnie. Obecnie możliwość wyjazdu podawana jest niemal na tacy, wystarczy tylko po nią sięgnąć. Mimo to liczba aplikacji jest niewielka. Naukowcy, zwłaszcza ci najmłodsi, muszą pamiętać, że aktywność w tym zakresie jest warunkiem koniecznym przedłużenia angażu na wyższej uczelni.

Czy zatem mobilność kadry na zagranicznych uczelniach jest większa niż w Polsce?

Oczywiście! Jest bardzo duża. Zarówno kadry naukowej, jak i studentów. Owszem, nasi naukowcy wyjeżdżają za granicę, ale nie jest to proces masowy, a mógłby być.

Gdy mówimy o współpracy międzynarodowej, musimy wspomnieć o jeszcze jednej bardzo ważnej kwestii. Jeśli chcemy pozyskiwać studentów i naukowców z zagranicy, musimy przede wszystkim zadbać o odpowiednią promocję. Politechnika Śląska musi być za granicą widoczna, choćby poprzez obecność na targach edukacyjnych. Musimy nie tylko posiadać atrakcyjną ofertę kształcenia i współpracy z naukowcami, ale także zadbać o jej odpowiednie zaprezentowanie – przede wszystkim na stronie internetowej

uczelni. Dlatego utworzony we wrześniu br. Dział Promocji Politechniki Śląskiej w pierwszej kolejności pracuje nad stworzeniem nowego portalu Politechniki Śląskiej, który docelowo będzie kilkujęzyczny.

Czy jednak promocja polskich uczelni za granicą nie powinna być akcją ogólnopolską, kierowaną centralnie, dzięki czemu jej budżet byłby z pewnością znaczny?

Myślę, że nie ma takiej potrzeby. Politechnika Śląska jest na tyle dużą i samodzielną jednostką, że może się promować samodzielnie. Jesteśmy przecież w ścisłej czołówce uczelni technicznych w Polsce. Oczywiście promocja uczelni za granicą wymaga bardzo dużych środków finansowych, ale tak to już jest, że, aby zrobić na produkcie, trzeba najpierw wyłożyć pieniądze na jego reklamę. Nawet największe uczelnie na świecie nie zapominają o promocji. Nie wystarczy bowiem jedynie być prestiżową uczelnią – trzeba to pokazać!

Promocja nabiera szczególnego znaczenia w okresie niżu demograficznego. Na czym powinna się zatem opierać promocja Politechniki Śląskiej, której strategia jest w trakcie przygotowania?

Wydaje mi się, że powinniśmy skoncentrować się na promowaniu Gliwic, jako miasta dobrego do studiowania. Promocja ta powinna się zatem odbywać wspólnie z promocją miasta. Owszem Gliwice nie mają takich zabytków kultury, jak Kraków, nie mają też takiej liczby pubów i teatrów, ale wcale nie jest powiedziane, że dobra uczelnia musi być zlokalizowana w bardzo atrakcyjnym turystycznie miejscu. Cambridge, Oxford, Yale czy Stanford przecież również nie są atrakcyjnymi turystycznie miastami. Może to być miejsce spokojne, w którym jednak student musi mieć bogatą ofertę spędzenia czasu poza salą wykładową. Gliwice są miastem przyjaznym, spokojnym, zielonym. Nie ma tu zaturawającego środowisko przemysłu. Są przy tym świetnie zlokalizowane – stąd jest blisko wszędzie, łącznie ze stolicami sąsiednich państw. Na Po-

litechnice Śląskiej kultura studencka rozwija się bardzo intensywnie a oferta różnych organizacji studenckich jest bardzo bogata i różnorodna. Posiadamy znakomitą bazę sportową, dzięki czemu odnosimy znaczące sukcesy w sporcie akademickim. Marzy mi się tylko powstanie w Gliwicach centrum kultury akademickiej. Ale Politechnika Śląska to przecież nie tylko Gliwice. Dlatego musimy wspólnie powalczyć o pozytywny wizerunek naszego regionu także z Katowicami i Zabrzem, gdzie mają siedzibę w sumie trzy wydziały naszej uczelni. Prezydenci obu tych miast są do współpracy z naszą uczelnią bardzo pozytywnie ustosunkowani, więc mamy wokół siebie bardzo sprzyjający klimat do tego typu wspólnych przedsięwzięć. Nie może nam się nie udać!

Już po objęciu funkcji Prorektora ds. Współpracy Międzynarodowej odbył Pan Profesor we wrześniu i październiku dwie ważne podróże zagraniczne. Jakie są ich efekty?

Dotąd podróżowałem jako naukowiec i wyjazdy zagraniczne związane były zawsze z moją pracą naukowo-badawczą. Teraz muszę je niestety ograniczyć z powodu obowiązków Prorektora. W tej chwili priorytetem są do mnie wyjazdy związane bezpośrednio z funkcjonowaniem uczelni w obszarze współpracy międzynarodowej. Obie wyprawy, w których uczestniczyłem – we wrześniu do Doliny Krzemowej i w październiku do Korei, organizowali prezydenci Katowic i Gliwic.

Pierwszy wyjazd, przygotowany przez Prezydenta Katowic Piotra Uszoka, miał charakter misji gospodarczej, a jej celem było zaprezentowanie regionu, w tym przed wszystkim Katowic, i możliwości jakie stwarza on dla inwestorów. Od strony amerykańskiej misję bardzo dobrze zorganizowało US-Polish Trade Center z prof. Moncarzem na czele. W trakcie wizyty w Kalifornii przebywaliśmy w centrum Doliny Krzemowej – Palo Alto, gdzie mieści się Stanford University. Byliśmy również w San Jose i w San Francisco, odwiedzając znajdujące

się tam wiodące firmy z branży IT. Nie należało się spodziewać, że w trakcie tego wyjazdu podpiszemy jakieś znaczące umowy. Zależało nam jedynie na zaprezentowaniu się i nawiązaniu współpracy. Udało mi się zainteresować współpracą z nami kilka firm - informacje o tym oraz kontakty przekazałem naukowcom z naszej uczelni. Od teraz to ich zadaniem jest, aby współpraca ta przyniosła jakieś efekty, np. w postaci grantów na badania naukowe w dziedzinie, którą się zajmują.

Dobłą okolicznością do skutecznego zacieśniania więzi ze znajdującymi się w Dolinie Krzemowej firmami jest to, że w każdej z nich na kluczowych stanowiskach pracują Polacy. Tak się złożyło, że spotykaliśmy się z kilkoma menadżerami polskiego pochodzenia, którzy, być może kierując się sentymentem do kraju ojczystego, przychylniej potraktują ofertę, którą im złożyliśmy. Poza tym na Stanford University spotkałem się z wieloma profesorami:

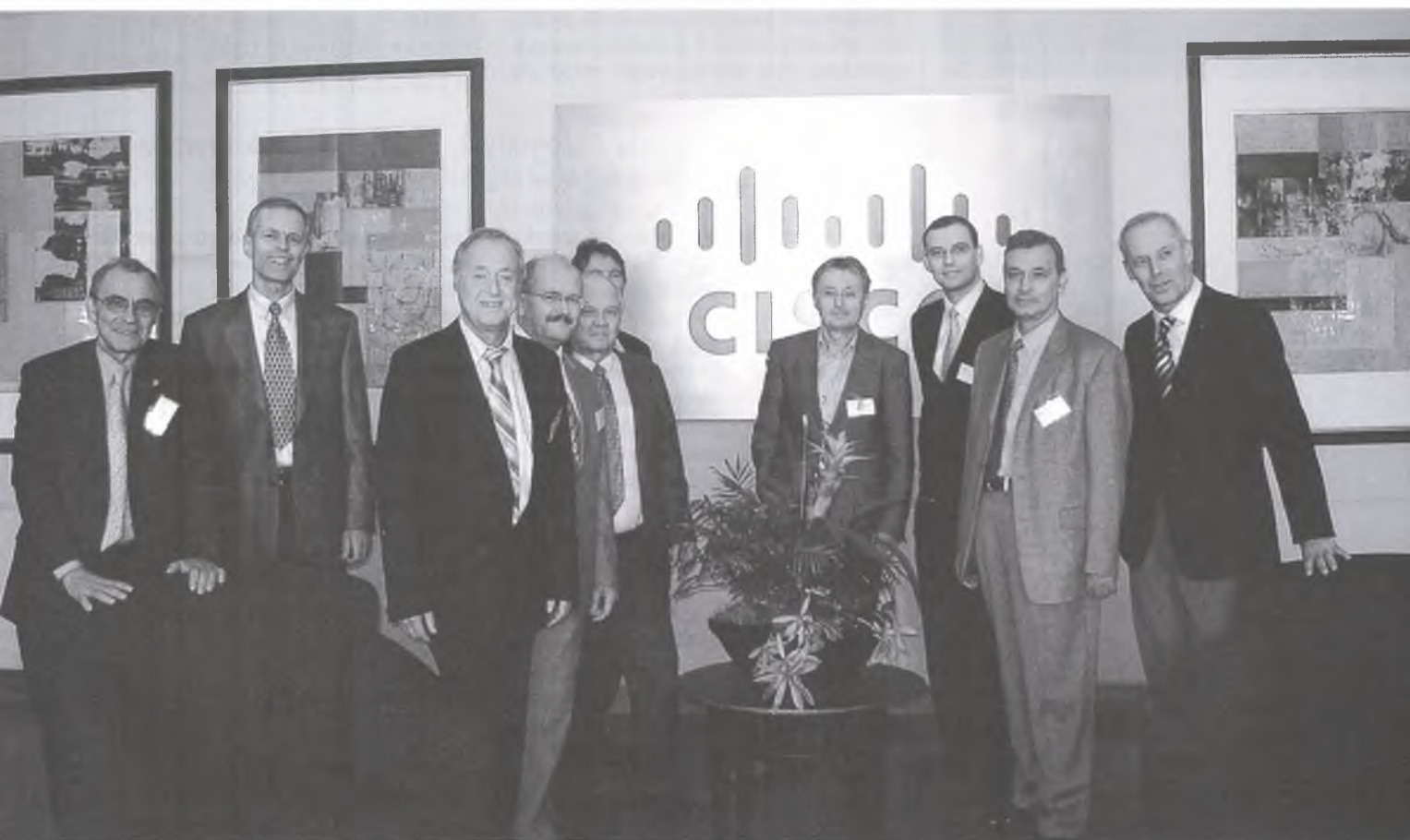
osobami zajmującymi się promocją uczelni, współpracą akademicką, czy specjalistami od stron internetowych a zasłyszane w trakcie tych spotkań informacje z pewnością obecnie bardzo mi się przydadzą.

W Korei natomiast – w Daejeon – znalazłem się na zaproszenie prezydenta Gliwic Zygmunta Frankiewicza, który z kolei został zaproszony na zjazd członków World Technopolis Association. Wśród kilkuset osób uczestniczących w spotkaniu znajdowali się prezydenci miast, rektorzy wielu uczelni z całego świata oraz osoby zaangażowane w tworzenie technoparków. Dzięki temu miałem okazję uczestniczyć w bardzo interesujących sesjach poświęconych współpracy szkolnictwa wyższego, samorządów i przemysłu.

Z obu wyjazdów wyłania się koncepcja tego, co powinno zostać zmienione w strukturze szkolnictwa wyższego w Polsce. Współpraca przemysłu, samorządów oraz szkół wyższych jest w Korei i USA co-

dziennością. U nas otwarty został niedawno Technopark Gliwice, powstał projekt BIOFARMA. Ale na tym koniec. Wszędzie pytano mnie o liczbę nowopowstałych w naszym regionie firm z branży IT, tzw. start-up'ów. Musiałem ze smutkiem odpowiadać, że jest ich niestety bardzo niewiele. Najczęściej pojawiającymi się w dyskusji słowami były natomiast „przedsiębiorczość” i „innowacja”. Musimy zatem zwrócić na to szczególną uwagę i stworzyć na uczelni warunki do rozwoju przedsiębiorczości i innowacji, na przykład poprzez budowę centrów B+R, inkubatorów przedsiębiorczości. Do tego potrzebne są oczywiście pieniądze, a zdobyć możemy je dzięki współpracy uczelni z samorządami i przemysłem. Liczy się kreatywność!

*Rozmawiali Paweł Doś
i Magdalena Głowala*

Podczas wizyty w siedzibie firmy CISCO. Stoją od lewej: prezes US-PTC P. Moncarz, G. Suwala (CISCO - Technical Leader - New Markets), prorektor J. Rutkowski, prezydent Katowic P. Uszok, M. Gorecki, tłumacz, G. Sławek (US-PTC), J. Szymura (przedsiębiorca), M. Skowroński (UM Katowice), Z. Kubacki (Ambasada RP), prezes KSSE P. Wojaczek

Dziekani Politechniki Śląskiej

Dziekan Wydziału Architektury

Dr hab. inż. arch. Krzysztof Gasidło prof. nzw. w Pol. Śl.

Bezpośrednio po studiach ukończonych w 1977 roku na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Śląskiej podjął pracę jako asystent stażysta. Stopień doktora uzyskał w 1986 roku na Politechnice Wrocławskiej a doktora habilitowanego w 2001 na Politechnice Warszawskiej.

Pełnił i pełni szereg funkcji kierowniczych na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej: prodziekana ds. nauki, kierownika studiów doktoranckich, kierownik Katedry Urbanistyki i Planowania Przestrzennego, kierownika Zakładu Urbanistyki oraz Dziekana (od 2005 r.).

Prof. Krzysztof Gasidło zajmuje się problematyką rewitalizacji miast ze szczególnym uwzględnieniem przekształceń terenów i obiektów przemysłowych oraz planowaniem terenów i obiektów przemysłowych. Jego dorobek obejmuje między innymi: 7 publikacji książkowych, ponad 70 publikacji w czasopiśmie naukowych oraz materiałach konferencyjnych, około 20 większych prac badawczych i studialnych, około 30 większych projektów urbanistycznych i architektonicznych, organizację wielu przedsięwzięć – takich jak

warsztaty, konkursy, podróże naukowe, konferencje.

Jest promotorem ponad 80 prac magisterskich i inżynierskich, z których kilka zostało nagrodzonych m.in. Nagrodą Ministra Infrastruktury oraz Nagrodą Towarzystwa Urbanistów Polskich. Wypromował 3 doktorów nauk technicznych, których prace zostały obronione z wyróżnieniem.

Prof. K. Gasidło jest członkiem Komisji Urbanistyki i Architektury PAN w Katowicach, członkiem władz Towarzystwa Urbanistów Polskich i Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej, powołany przez marszałka Województwa Śląskiego do Wojewódzkiej Komisji Urbanistyczno-Archetktonicznej. Jest laureatem Nagrody Ministra Infrastruktury w konkursie na najlepszą pracę habilitacyjną w 2001 roku, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

W wolnym czasie chętnie odkrywa nieznanne miejsca w Polsce i za granicą, od czasu do czasu testuje wraz z żoną nowe potrawy w restauracjach oraz dyskutuje z przyjaciółmi przy piwie na gliwickim rynku.

Dziekan Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki

Dr hab. inż. Zdzisław Duda prof. nzw. w Pol. Śl.

Jest absolwentem Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. Stopnie doktora oraz doktora habilitowanego nauk technicznych uzyskał odpowiednio w latach 1986 i 1998. Obecnie jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Śląskiej. W latach 2002-2008 pełnił funkcje: Prodziekana ds. kierunku Automatyka i robotyka, a od 2005 r. dodatkowo ds. kierunku Biotechnologia.

W ramach działalności naukowej zajmuje się problemami sterowania złożonymi systemami w warunkach niepewności w różnych strukturach układowych i informacyjnych. Nieodłączną część tych badań stanowią zagadnienia nieklasycznej filtracji stanu, które pojawiają się także np. w systemach nawigacji, robotyce i automatyce. W poprzednich latach zajmował się także wybranymi problemami sterowania i modelowania w populacjach komórkowych, a w szczególności zastosowaniem metod sterowania optymalnego do konstrukcji protokołów chemioterapii nowotworów.

Jest autorem lub współautorem ok. 80 publikacji. Wypromował jednego doktora i aktu-

alnie jest promotorem w jednym przewodzie doktorskim. Ponadto był promotorem kilkadziesiątu

prac magisterskich. Jest też recenzentem prac w takich czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym jak „Automatika”, „International Journal of Adaptive Control and Signal Processing”, „Systems Science”, „Applied Mathematics and Control Science”, „Archives of Automatic Control”, „Control and Cybernetics”, „Journal of Biological Systems”, a także konferencji o zasięgu światowym, takich jak Congress IFAC, CDC, konferencji o zasięgu krajowym oraz wielu wniosków o finansowanie przez KBN projektów badawczych (Grantów).

Za swoją działalność naukowo-dydaktyczną oraz organizacyjną na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej otrzymał dwie Nagrody Zespołowe Ministra Edukacji Narodowej oraz wiele nagród Rektora, odznakę „Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej” oraz Srebrny Krzyż Zasługi.

Do jego ulubionych form spędzania wolnego czasu należą: turystyka piesza, górską, rowerową oraz praca na działce.

w kadencji 2008-2012

Dziekan Wydziału Budownictwa

Dr hab. inż. Jerzy Sękowski prof. nzw. w Pol. Śl.

Jest absolwentem Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego Politechniki Śląskiej. Po ukończeniu studiów w 1973 r. podejmuje pracę w Katedrze Geotechniki, której też zostaje kierownikiem od 1.09.2006 roku.

Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał w roku 1982, a stopień doktora habilitowanego w specjalności „geotechnika” w roku 2003. Od 1.06.2005 r. jest profesorem nadzwyczajnym.

Obszar jego zainteresowań naukowych i badawczych obejmuje: właściwości fizyko-mechaniczne gruntów rodzimych i nasypów antropogenicznych; posadowienie obiektów budowlanych i inżynierskich w trudnych warunkach gruntowo-wodnych, metody ulepszenia gruntów słabych.

Jest autorem dwóch skryptów oraz autorem bądź współautorem ponad 180 publikacji w czasopismach krajowych i zagranicznych, w tym kilku referatów zamawianych przez organizatorów konferencji krajowych. Jest recenzentem trzech rozpraw doktorskich i jednej książki oraz kilkunastu artykułów i referatów. Wypromował jednego doktora nauk technicznych. Opiekun ponad 40 i re-

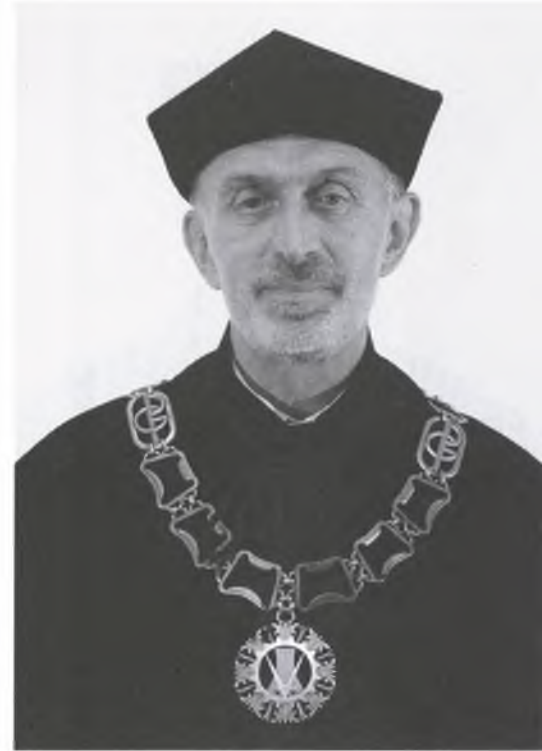
centent ponad 60 prac inżynierskich oraz rozpraw magisterskich.

Prof. J. Sękowski jest członkiem: PZITB, Polskiego Komitetu Geotechniki, Sekcji Geotechniki i Infrastruktury Podziemnej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Międzynarodowego Stowarzyszenia Mechaniki Gruntów i Fundamentowania.

Posiada uprawnienia wykładowcy i rzeczoznawcy PZITB, Certyfikat Polskiego Komitetu Geotechniki, uprawnienia Centralnego Urzędu Geologicznego a także pełne uprawnienie budowlane.

Został nagrodzony m.in.: Srebrną i Złotą Odznaką Honorową PZITB, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką Zasłużony dla Politechniki Śląskiej i Medalem Edukacji Narodowej. Został także wyróżniony nagrodą Ministra za pracę oraz za rozprawę habilitacyjną, a także nagrodami Rektora za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną. Jest też autorem ponad 800 ekspertyz, opinii i projektów.

Do ulubionych sposobów spędzania wolnego czasu prof. J. Sękowskiego należy praca na działce.

Dziekan Wydziału Chemicznego

Prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski

Ukończył studia na Wydziale Metalurgicznym AGH w roku 1971, uzyskując tytuł zawodowy mgr. inż., specjalność technika ciepła i budowa pieców. Po ukończeniu studiów, rozpoczął pracę w Zakładzie Inżynierii Chemicznej PAN w Gliwicach, gdzie kolejno przeszedł wszystkie etapy awansu naukowego od asystenta do profesora.

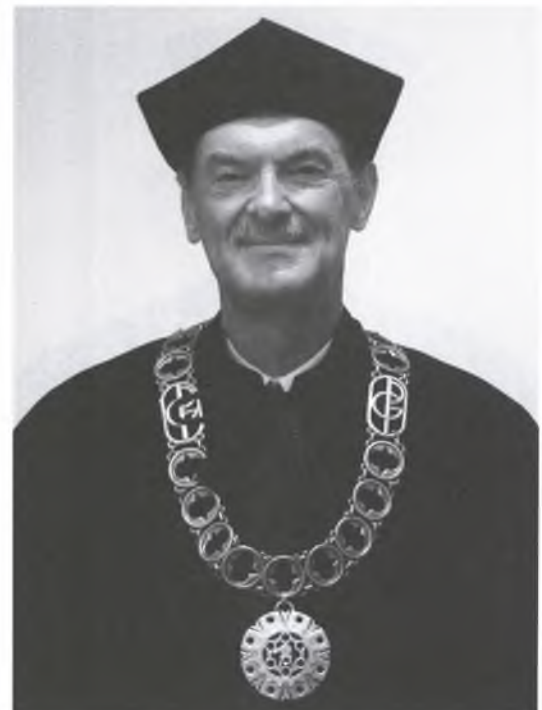
Stopień doktora nauk technicznych otrzymał na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Śląskiej w 1974 r. W 1978 r. Rada tego Wydziału nadała mu stopień doktora habilitowanego. Tytuł profesora otrzymał z rąk Prezydenta Lecha Wałęsy w 1992 r. W 1997 r. przeszedł na Politechnikę Śląską, aby wesprzeć Katedrę Inżynierii Chemicznej i Procesowej znajdującą się w trudnej sytuacji kadrowej. Katedrą tą kieruje od 2001 r. W latach 2002-2005 pełnił funkcję Prodziekana ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą.

Jego zainteresowania zawodowe ewoluowały od tematyki obliczeń zwartych wymienników ciepła i nieizotermicznych przepływów płynów nienewtonowskich poprzez inżynierię bioprosesową i technologie płynów

w stanie nadkrytycznym. Od kilkunastu lat koncentruje się na zagadnieniach inżynierii materiałów nanoporowatych, (bio)katalizatorów i produktu. Przez dwa lata pracował na Uniwersytecie Bradford, był profesorem wizytującym na Uniwersytetach w Erlangen i Dortmundzie oraz INSA w Tuluzie.

Jest współautorem ok. 100 artykułów w czasopismach naukowych, z czego ok. 70 w renomowanych periodykach zagranicznych, 7 patentów, ponad 250 wystąpień i prezentacji na cyklicznych konferencjach: EuropaCat, COPS, Simtec, Achema, NSTI Nanotech, a także dwóch rozdziałów w „Encyclopedia of Surface and Colloid Science” wydanych przez oficynę Marcel Dekker (2002) oraz Francis&Taylor (2006). Ekspert EU w 6 i 7 PR. Jest członkiem: NanoRoadMap oraz sieci doskonałości „INSIDE PORES”, American Chemical Society, Komitetu Inżynierii Chemicznej PAN, rad redakcyjnych czasopism: „Chemical & Process Engineering” oraz „Przemysł Chemiczny”.

Do jego zamiłowań należą: narciarstwo, turystyka, dobra muzyka i malarstwo.

Dziekani Politechniki Śląskiej

Dziekan Wydziału Elektrycznego

Dr hab. inż. Lesław Topór-Kamiński prof. nzw. w Pol. Śl.

Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej. Studia ukończył w roku 1973, uzyskując stopień mgr. inż. elektryka o specjalności miernictwo elektryczne i przyrządy pomiarowe. W 1973 r. rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Instytucie Podstawowych Problemów Elektrotechniki i Energoelektroniki Politechniki Śląskiej. W roku 1981 obronił pracę doktorską i w tym samym roku został zatrudniony na stanowisku adiunkta. W roku 1996 uzyskał stopień doktora habilitowanego a w roku 1999 został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Od września 2002 r. pracuje w Instytucie Metrologii, Elektroniki i Automatyki, w którym od października 2003 r. pełni funkcję kierownika Zakładu Elektroniki.

Jego działalność naukowa, badawcza oraz dydaktyczna dotyczy zagadnień związanych z teorią obwodów elektrycznych i elektronicznych, a szczególnie teorią elektrycznych układów aktywnych, modelowaniem układów elektronicznych za pomocą elementów osobliwych oraz konstrukcji i zastosowań nowoczesnych wzmacniaczy operacyjnych, w tym analogowych układów sterowanych i programowalnych.

Jest autorem lub współautorem ponad 140 prac naukowych opublikowanych w kra-

ju i za granicą, w tym 2 monografi oraz 4 zgłoszeń patentowych. Jest promotorem 2 ukończonych przewodów doktorskich oraz 2 otwartych obecnie wykonywanych. Jego dorobek dydaktyczny obejmuje współautorstwo i autorstwo 5 skryptów oraz 4 podręczników akademickich.

Za swoją działalność dydaktyczną i organizacyjną był osiemnastokrotnie wyróżniany nagrodami Rektora Politechniki Śląskiej oraz Zespołową Nagrodą Ministra Edukacji Narodowej za 1998 rok. Zakres jego zajęć dydaktycznych obejmował prowadzenie ćwiczeń laboratoryjnych, tablicowych, seminariów oraz wykładów ze wszystkich kursów elektrotechniki teoretycznej, podstaw elektrotechniki i elektroniki, układów z przełączanymi kondensatorami i prądami, analogowych elektronicznych układów specjalnych, specjalizowanych układów elektronicznych w systemach pomiarowych oraz nowoczesnych wzmacniaczy operacyjnych i analogowych układów programowalnych. W latach 2002-2005 pełnił funkcję Prodziekana ds. Studenckich dla Kierunku Elektronika i Telekomunikacja Wydziału Elektrycznego.

Jego zainteresowania pozazawodowe to pszczelarstwo i hodowla pszczół.

Dziekan Wydziału Górnictwa i Geologii

Prof. dr hab. inż. Marian Dolipski

Studia na Politechnice Śląskiej ukończył w 1974 r. W 1981 r. obronił pracę doktorską pt. „Wpływ napięcia wstępnego na obciążenia dynamiczne w łańcuchu pociągowym o konturze zamkniętym”. Pracę habilitacyjną pt. „Dynamika górniczych przenośników zgrzeblowych” obronił w 1990 r. Stanowisko prof. nzw. w Pol. Śl. uzyskał w 1993 r. a tytuł naukowy profesora nauk technicznych w roku 1999. Pracę naukowo-dydaktyczną w Instytucie Mechanizacji Górnictwa Wydziału Górniczego (obecnie Wydział Górnictwa i Geologii) rozpoczął w 1974 r.

Dyscypliną naukową prof. M. Dolipskiego jest górnictwo, a specjalnością naukową maszyny górnicze i dynamika maszyn.

Do jego głównych zainteresowań naukowo-badawczych zaliczyć należy: modelowanie fizyczne i matematyczne maszyn do urabiania, ładowania i transportu kopalnianego; teoretyczne i doświadczalne badanie zjawisk dynamicznych występujących w maszynach górniczych; wykorzystanie procedury studium dynamiki maszyny górniczej w procesie badawczym i projektowym.

Dorobek naukowy profesora obejmuje: 4 książki, 2 monografie, 303 publikacje nauko-

we (z czego 95 zagranicznych) i 12 nadanych patentów. Profesor współpracuje z uniwersytetami technicznymi w Niemczech, Szwecji, Czechach, Słowacji i na Węgrzech, na których 31 razy przebywał jako visiting professor. Podczas tych pobytów zagranicznych wygłosił 77 wykładów zaproszonych.

Do najważniejszych osiągnięć profesora w zakresie działalności organizacyjnej dla nauki zaliczyć należy m.in. członkostwo w Europäischer Kreis Deutschsprechender Förderer-Professoren od roku 1996 a także pełnienie następujących funkcji: Dziekana Wydziału Górnictwa i Geologii w latach 1996-2002, przewodniczącego Stowarzyszenia Krajowa Rada Maszyn Górniczych od roku 1997, dyrektora Instytutu Mechanizacji Górnictwa od roku 2000, przewodniczącego Konwentu Dziekanów Wydziałów Związanych z Naukami Górniczymi i Geologicznymi w latach 2001-2002, Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem Politechniki Śląskiej w latach 2002-2008, przewodniczącego Rady Naukowej Śląskiego Centrum Zaawansowanych Technologii w latach 2003-2008.

Do jego zainteresowań pozanaukowych należą: piłka nożna, akordeon, historia.

w kadencji 2008-2012

Dziekan Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii

Prof. dr hab. inż. Wojciech Szkliniarz

Jest absolwentem Wydziału Metalurgicznego Politechniki Śląskiej. Studia ukończył w 1976 roku, uzyskując tytuł mgr. inż. technologa materiałów. 1.10.1976 r. rozpoczął pracę na stanowisku asystenta stażysty, a następnie kolejno asystenta i starszego asystenta w Instytucie Inżynierii Materiałowej Politechniki Śląskiej. Efektem prowadzonych do 1984 r. badań była rozprawa doktorska pt. „Kształtowanie struktury i własności dwufazowych gruboziarnistych stopów tytanu w procesach obróbki cieplnej”, obroniona z wyróżnieniem na Wydziale Metalurgicznym Politechniki Śląskiej w 1984 r.

Głównym przedmiotem zainteresowań naukowych prof. W. Szkliniarza są badania nad opracowaniem podstaw technologii wytwarzania i przetwarzania stopów na podstawie faz międzymetalicznych z układów Ti-Al i Fe-Al, stopów Cu-Ti-X, konwencjonalnych stopów tytanu oraz stopów tytanu o ulepszonych właściwościach spowodowanych obecnością węgla. Z badaniami nad wykorzystaniem zjawiska zgniotu fazowego i niekonwencjonalnych technologii cyklicznej obróbki cieplnej związana była jego rozprawa habilitacyjna pt. „Możliwości zastosowania obróbki cieplnej

do rozdrabniania ziarn tytanu i jego stopów”, przedstawiona w listopadzie 2000 roku. Tytuł profesora nauk technicznych uzyskał w roku 2008.

Prof. W. Szkliniarz w latach 2005-2008 pełnił funkcję Prodziekana ds. Studenckich Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii. Jest członkiem wielu krajowych organizacji naukowych, ekspertem Narodowego Programu Foresight 2020, Polskiej Platformy Technologicznej Zaawansowanych Materiałów oraz przedsięwzięcia „Inicjatywa Technologiczna”.

Jest autorem 2 monografii, 4 rozdziałów w monografiach, autorem i współautorem ponad 130 prac opublikowanych w kraju i za granicą, 60 opracowań niepublikowanych. Uzyskał 1 patent oraz brał udział w 7 pracach, które znalazły zastosowanie w przemyśle. Był promotorem dwóch zakończonych przewodów doktorskich.

Do ulubionych sposobów spędzania wolnego czasu prof. Wojciecha Szkliniarza należy urządzanie domu, dobra książka i komputerowe programowanie.

Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki

Dr hab. inż. Janusz Kotowicz prof. nzw. w Pol. Śl.

Jest absolwentem Wydziału Mechanicznego Energetycznego Politechniki Śląskiej, gdzie 1.12.1977 r. rozpoczął pracę w Instytucie Maszyn i Urządzeń Energetycznych. Doktorat z wyróżnieniem uzyskał w 1986 r., a w 2004 tytuł doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn. W tym samym roku został kierownikiem Zakładu w IMiUE.

Przedmiotem jego działalności naukowej jest: modelowanie i optymalizacja termodynamiczna i ekonomiczna różnych układów energetycznych, czyste technologie energetyczne w tym również węglowe oraz sposoby ograniczenia emisji CO₂ w procesach wytwarzania energii.

Jest autorem i współautorem 130 prac opublikowanych w kraju i zagranicą w tym również autorem jednej monografii i współautorem trzech oraz dwóch patentów. Od chwili zatrudnienia ściśle współpracuje z przemysłem, w tym m.in. z większością elektrowni i elektrociepłowni na południu kraju, Polskim Górnictwem Nafty i Gazownictwa S.A., Górnictwem Śląską Spółką

Gazownictwa. W tym zakresie jest autorem i współautorem ok. 50 nie opublikowanych opracowań opinii i ekspertyz. Jest także współautorem wdrożeń w przemyśle.

Jest członkiem Komisji Energetyki PAN (Oddz. W Katowicach), członkiem rad naukowych czasopisma „Rynek Energii” (lista filadelfijska) oraz czasopisma „Napędy i Sterowanie”. Był członkiem i przewodniczącym komitetów naukowych konferencji krajowych i zagranicznych.

Otrzymał wiele nagród, m.in. Brązowy Krzyż Zasługi, Odznakę „Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej”, Medal Złoty za Długoletnią Służbę. Za pracę naukową, naukowo-badawczą i dydaktyczną 8-krotnie nagrodzony nagrodą Rektora Politechniki Śląskiej.

Do ulubionych sposobów spędzania wolnego czasu prof. J. Kotowicza należy jazda na rowerze i wędrowki górskie.

Dziekani Politechniki Śląskiej

Dziekan Wydziału Matematyczno-Fizycznego

Dr hab. inż. Radosław Grzymkowski prof. nzw. w Pol. Śl.

Jest absolwentem Wydziału Matematyczno-Fizycznego Politechniki Śląskiej. Studia na kierunku Matematyka ukończył w 1975 r, po czym 1 lipca tego samego roku rozpoczął pracę w Instytucie Matematyki tej uczelni, przechodząc wszystkie szczeble kariery naukowej, od stanowiska asystenta stażysty do stanowiska profesora. Przedmiotem jego zainteresowań naukowych są zastosowania matematyki a zwłaszcza zastosowania matematyki w technice. Z tym obszarem działalności naukowej związane były zarówno jego praca doktorska, obroniona w roku 1980, jak i sfinalizowana w 1992 r. rozprawa habilitacyjna.

Prof. R. Grzymkowski jest autorem bądź współautorem 145 publikacji, w większości z zakresu zastosowań matematyki, w tym ponad 30 pozycji książkowych. Był promotorem trzech zakończonych przewodów doktorskich i ponad stu prac magisterskich. Był wykonawcą bądź współwykonawcą kilkunastu prac naukowo-badawczych dla przemysłu, w tym również prac z grupy centralnych programów badawczych. Za działalność naukową był dwukrotnie wy-

różniany Nagrodą Ministra i licznymi nagrodami Rektora Politechniki Śląskiej.

Jako nauczyciel akademicki prowadził wykłady i ćwiczenia z szeroko rozumianych przedmiotów matematycznych dla studentów większości wydziałów Politechniki Śląskiej.

Pełnił funkcję Dziekana Wydziału Matematyczno-Fizycznego w latach 1995-2002 i Prodziekana Wydziału Matematyczno-Fizycznego ds. Studenckich w latach 1993-1995 oraz 2002-2008. Aktualnie pełni również funkcję Dyrektora Instytutu Matematyki (od 1994 roku) i jednocześnie Kierownika Zakładu Zastosowań Matematyki (od 1992 roku).

Prof. Radosław Grzymkowski jest członkiem Komitetu Metalurgii PAN (sekcja Teorii Procesów Odlewniczych) oraz rzeczoznawcą STOP.

Jego ulubionym sposobem spędzania wolnego czasu jest obcowanie z naturą, połączone z pracą fizyczną, słuchanie muzyki pop z lat 50., 60. i 70. oraz odwiedzanie targów staroci.

Dziekan Wydziału Mechanicznego Technologicznego

Prof. dr hab. inż. Jerzy Świder

Ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Śląskiej w 1974 r. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w roku 1981, doktora habilitowanego – w 1993, stanowisko profesora nadzwyczajnego – w 1994, tytuł profesora – w 2000, a stanowisko profesora zwyczajnego – w roku 2003.

Dwukrotnie został wybrany na funkcję Dziekana Wydziału. Ponadto prof. Jerzy Świder jest również Dyrektorem Instytutu Automatykacji Procesów Technologicznych i Zintegrowanych Systemów Wytwarzania oraz Dyrektorem Centrum Edukacyjno-Kongresowego Politechniki Śląskiej. Prof. Jerzy Świder był lub jest członkiem, bądź przewodniczącym wielu komisji, komitetów i rad naukowych. Funkcje te to między innymi: członek Prezydium Sekcji Dynamiki Układów Komitetu Mechaniki PAN, członek Polskiego Komitetu Teorii Maszyn i Mechanizmów Komitetu Budowy Maszyn PAN,

przewodniczący Zespołu ds. Nauki Sekcji Dynamiki Układów Komitetu Mechaniki PAN, członek rady naukowej Centrum Mechanizacji Górnictwa KOMAG, członek rady naukowej Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Urządzeń Mechanicznych „OBRUM” Sp. z o.o., członek rady programowej Centrum Mechatroniki w Politechnice Śląskiej.

Obszar zainteresowań naukowo-badawczych prof. Jerzego Świdra obejmuje: mechatronikę, automatykę i robotykę, mechanikę, automatyzację i robotyzację procesów technologicznych, teorię i maszyn i mechanizmów, informatykę stosowaną.

Prof. Jerzy Świder jest autorem bądź współautorem ponad 200 publikacji, a także licznych książek, skryptów i monografii. Wypromował 11 doktorów.

w kadencji 2008-2012

Dziekan Wydziału Organizacji i Zarządzania Dr hab. inż. Marian Turek prof. nzw. Pol. Śl.

Jest absolwentem Politechniki Śląskiej. Studia ukończył w 1974 r. W tym samym roku rozpoczął pracę jako stażysta na Wydziale Górniczym Politechniki Śląskiej, gdzie był kolejno zatrudniony na stanowisku technologa, asystenta oraz starszego asystenta. W 1975 roku ukończył na Politechnice Śląskiej studia podyplomowe w zakresie organizacji i zarządzania produkcją górnictwa, a w 1994 r. w Akademii Ekonomicznej w Katowicach studia podyplomowe w zakresie zarządzania finansami przedsiębiorstw.

Od kilkunastu lat zajmuje się problematyką restrukturyzacji kopalń i rozwojem nowoczesnych technologii górniczych. Posiada bogate doświadczenia praktyczne wynikające z 20-letniej pracy w przedsiębiorstwach górniczych. Od 2005 r. pełni obowiązki zastępcy Naczelnego Dyrektora ds. Górnictwa w Głównym Instytucie Górnictwa.

W 1982 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych, a w 2004 stopień doktora habilitowanego. W roku 2000 rozpoczął pracę na Wydziale Organizacji i Zarządzania w Katedrze Organizacji Produkcji jako adiunkt, a w 2006 wybrany został kierownikiem Katedry Ekonomii i Finansów. Jest członkiem

komitetu redakcyjnego miesięcznika „Wiadomości Górnicze”, Komitetu Kwalifikacyjno-Opiniodawczego ds. Wydawnictw GIG, Rady Fundacji Rozwoju Kardiochirurgii w Zabrze oraz członkiem Sekcji Ekonomiki i Organizacji Górnictwa Komitetu Górnictwa PAN. Uczestniczył w radach nadzorczych wielu spółek Skarbu Państwa.

Przedmiotem działalności naukowej prof. Mariana Turka są problemy restrukturyzacji przedsiębiorstw przemysłowych, zarządzanie kosztami oraz wdrażanie nowych technologii. Ponadto w obszarze jego zainteresowań naukowych znajduje się zarządzanie zmianą w przedsiębiorstwach oraz wykorzystanie metod ilościowych w organizacji przedsiębiorstw.

Jest autorem i współautorem wielu rozwiązań wynalazczych i patentów. Jego dorobek publikacyjny to 14 pozycji książkowych i rozdziałów monografii, ponad 56 artykułów naukowych w czasopismach krajowych i zagranicznych, blisko 80 publikacji w materiałach konferencyjnych, w tym 17 z konferencji międzynarodowych.

Dziekan Wydziału Transportu

Dr hab. inż. Bogusław Łazarz prof. nzw. w Pol. Śl.

Ukończył studia w Instytucie Transportu Politechniki Śląskiej w roku 1987. Doktorat obronił z wyróżnieniem w roku 1996 na Wydziale Inżynierii Materiałowej, Metalurgii i Transportu. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 2002 r. na Wydziale Samochodów i Maszyn Roboczych Politechniki Warszawskiej. Na Politechnice Śląskiej pracuje od roku 1987 – najpierw na stanowisku asystenta, od roku 1997 na stanowisku adiunkta, a od roku 2004 – profesora nadzwyczajnego. Jest zatrudniony w Katedrze Budowy Pojazdów Samochodowych. W latach 2002-2008 był Prodziekanem Wydziału Transportu ds. Organizacji i Rozwoju.

Przedmiotem jego działalności naukowej jest modelowanie i projektowanie przekładni zębatych, budowa, eksploatacja i diagnostyka maszyn. Od roku 1995 jest członkiem Sekcji Podstaw Eksploatacji Komitetu Budowy Maszyn

Polskiej Akademii Nauk, a od roku 2000 członkiem Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Technicznej.

Jest autorem lub współautorem 7 monografii, skryptu, ponad 100 artykułów w czasopismach i materiałach konferencyjnych. Był promotorem 2 przewodów doktorskich (kolejny jest w toku), 61 prac dyplomowych, recenzentem 3 prac doktorskich i 181 prac dyplomowych.

Za działalność organizacyjną, naukową i dydaktyczną był wyróżniany nagrodami Rektora Politechniki Śląskiej. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem 60-lecia Politechniki Śląskiej oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Do pozanaukowych zainteresowań prof. Bogusława Łazarza należy sport.

Prof. Wojciech Zieliński doktorem honoris causa Politechniki Lwowskiej

W środę 29 października 2008 r. o godz. 14 naszego czasu prof. Wojciech Zieliński, rektor Politechniki Śląskiej w poprzedniej kadencji, odebrał tytuł doktora honoris causa Politechniki Lwowskiej.

Godność doktora honoris causa Senat Politechniki Lwowskiej przyznał prof. W. Zielińskiemu na wniosek Rektora uczelni prof. Jurija Bobali za osiągnięcia naukowe w dziedzinie chemii organicznej oraz za rozwój współpracy naukowej między obiema uczelniami.

Doktorat honoris causa Politechniki Lwowskiej to wyjątkowe wyróżnienie nie tylko dla otrzymującego tę godność, ale również dla całej Politechniki Śląskiej, która przecież kontynuuje tradycje uczelni lwowskiej.

W uroczystości, poza rodziną nowego doktora h.c. Politechniki Lwowskiej, uczestniczył również prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem Politechniki Śląskiej prof. Jan Ślusarek oraz prof. Stefan Baj z Wydziału Chemicznego naszej uczelni.

Znaczące jest także miejsce, w którym odbyła się akademia, czyli Aula Główna

na Politechniki Lwowskiej. Znajduje się w niej 11 olejnych obrazów z cyklu „Tryumf postępu”, wykonanych specjalnie dla Politechniki Lwowskiej w pracowni i według projektu Jana Matejki.

Laudację ku czci prof. W. Zielińskiego wygłosił podczas uroczystości Prorektor Politechniki Lwowskiej prof. Jurij Raszkievicz, który był również promotorem przewod. Prof. W. Zieliński wygłosił natomiast wykład poświęcony roli uczelni wyższej w dobie globalizacji.

- Tytuł doktora honoris causa, pierwszy w moim życiu, ma dla mnie bardzo duże znaczenie, tym większe, że otrzymałem je od Politechniki Lwowskiej, uczelni, z której wywodzi się Politechnika Śląska – mówił w dniu otrzymania godności prof. Wojciech Zieliński. – Bardzo ważne są dla mnie więzi naukowe łączące obie te uczelnie, które, jako rektor Politechniki Śląskiej, starałem

się podtrzymywać i rozwijać, ale również więzi sentymtalne, jakie z Politechniką Lwowską łączą moją rodzinę. Z uczelnią tą wiążą się niejako również moje zainteresowania naukowe, ponieważ organizatorem Katedry Chemii Organicznej Politechniki Śląskiej, w której rozpocząłem pracę w 1962 r., był prof. Edward Sucharda, ostatni przedwojenny rektor Politechniki Lwowskiej – dodał prof. W. Zieliński.

Zainteresowania i znaczące osiągnięcia naukowe prof. W. Zielińskiego dotyczą chemii organicznej, a w szczególności badań nad syntezą związków heterocyklicznych o potencjalnej aktywności biologicznej, jak leki, pestycydy. Jest on autorem ponad 150 publikacji i 19 patentów oraz wielu opracowań realizowanych na potrzeby przemysłu. Jest także cenionym wykładowcą chemii organicznej i biochemii, współautorem kilkunastu skryptów oraz podręczników z chemii organicznej i metod spektroskopowych w zastosowaniu do identyfikacji związków organicznych.

Paweł Doś

Podczas ceremonii prof. W. Zieliński wygłosił wykład na temat roli uczelni wyższej w dobie globalizacji

Nowy doktor honoris causa Politechniki Lwowskiej wraz z żoną Ewą i Rektorem PL prof. Jurijem Bobalą

Wyróżnienia dla prof. Stanisława Słodowego

Prof. Stanisław Słodowy otrzymał medal Premio Italia 2008 przyznawany przez Academia Italiana Gli Etruschi za projekt pomnika „Ofiarom faszyzmu” znajdujący się na Cmentarzu komunalnym w Jaworznie-Wilkoszynie.

Nagroda została przyznana w ramach międzynarodowego konkursu prezentującego osiągnięcia w dziedzinie malarstwa, rzeźby, fotografii i poezji. „Wspaniałe rzeźby prof. Słodowego przybliżają nas do czystej esencji materii” – napisali w uzasadnieniu organizatorzy konkursu. Pomnik „Ofiarom faszyzmu”, znany również pod nazwą pomnika „Nieujarzmionych”, należy do najbardziej znanych rzeźb artysty. Monument o wysokości niespełna ośmiu metrów został wykonany z białego betonu. Przedstawia majestatyczną postać wirującej kobiety z rozpostartymi rękami, która symbolizuje Matkę Ziemi przygarniającą do siebie poległych w walce o wolność żołnierzy. Międzynarodowa Akademia Miasta Rzym oraz Stowarzyszenie kulturalne „Progetto Athanor” zorganizowało natomiast Europejską Wystawę Malarstwa, Rzeźby i Fotografii. Wśród ponad 60 wystawionych i nagrodzonych prac podziwiać można było dwie autorstwa prof. Stanisława Słodowego. Były to medale wykonane dla Politechniki Śląskiej. Pierwszy z nich nosi nazwę „Kontemplacja” i był подарowany Papieżowi Janowi Pawłowi II w trakcie wizyty Ojca Świętego w Gliwicach w 1999 roku. Drugi, zatytułowany „Ojciec Święty z różańcem”, został ofiarowany biskupowi ordynariuszowi diecezji gliwickiej przez społeczność akademicką. Prace profesora zostały przyjęte z dużym zainteresowaniem. Bardzo wysoko oceniono również ich wartość artystyczną. – Cieszę się, że zostałem po raz kolejny zauważony i doceniony – powiedział na wieść o wyróżnieniach prof. Stanisław Słodowy.

Magdalena Głowala

Dyplom uczestnika Europejskiej Wystawy Malarstwa, Rzeźby i Fotografii

Nagrodzony pomnik „Ofiarom faszyzmu”

Medal Premio Italia 2008 przyznawany przez Academia Italiana Gli Etruschi

Tabliczka informująca o udziale prof. S. Słodowego w rzymskiej wystawie

Nagrody dla naukowców Politechniki Śląskiej

Stypendium tygodnika „Polityka”
dla dr. inż. Jerzego Respondka

Po raz ósmy tygodnik „Polityka” wręczył swoje stypendia młodym wybitnym naukowcom. Wśród nich znalazł się dr inż. Jerzy Respondek, adiunkt na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. Każda z 21 nagrodzonych osób otrzyma portfel z zawartością 25 tys. zł.

Stypendysta „Polityki” dr inż. Jerzy Respondek

To nie pierwsze wyróżnienie dla młodego naukowca - wcześniej, przez dwa lata z rzędu, otrzymywał stypendium START przyznawane przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej. Za swoją pracę badawczą był kilkakrotnie nagradzany zarówno przez Politechnikę Śląską – Zespołową Nagrodą Rektorską I, II i III stopnia, jak i przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej.

Dr Respondek wchodzi w skład międzynarodowych komitetów programowych kilku zagranicznych konferencji naukowych.

Za szczególne wyróżnienie naukowiec uważa jednak zaproszenie do stałej współpracy przez prestiżowy anglojęzyczny miesięcznik branżowy „Mathematics and Computers in Simulation” z tzw. listy filadelfijskiej, opisujący problemy zastosowania metod komputerowych nie tylko w naukach ścisłych

i technicznych, ale również m.in. w ekonomii i medycynie. Od trzech miesięcy zasiada w kolegium redakcyjnym czasopisma, jako jedyny Polak w tym gronie.

Jerzy Respondek ukończył dwa kierunki studiów – automatykę i robotykę oraz informatykę. Oba na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. Tytuł doktora nauk technicznych w dziedzinie informatyki otrzymał w 2003 roku.

Głównym nurtem jego pracy naukowej jest zastosowanie metod numerycznych w automatyce i robotyce. – Moje zainteresowania naukowe dotyczą specjalistycznych własności układów dynamicznych, takich jak sterowalność, obserwowalność i stabilność oraz ich zastosowań – mówi dr Respondek. – Prowadzone przeze mnie badania poświęcone są zarówno problemom teo-

retycznym, dla których nie sposób od razu przewidzieć możliwe zastosowania, jak i konkretnym układom fizycznym. W swoich pracach łączę zaawansowane metody teoretyczne z wykorzystaniem systemów komputerowych o dużej mocy obliczeniowej – wyjaśnia naukowiec.

Dr Respondek jest autorem ponad 30 samodzielnych artykułów naukowych, z czego 5 opublikował w czasopismach posiadających tzw. impact factor. Jak podkreśla, swoje umiejętności inżynierskie oraz badawcze rozwija od szkoły średniej. Brał dwukrotnie udział w Ogólnopolskiej Olimpiadzie Fizycznej, do której przygotowywał się w Pracowni Fizyki Pałacu Młodzieży w Katowicach. Możliwość wymiany poglądów z naukowcami innych profesji dają mu także spotkania w ramach Forum Młodych Komitetu Prognoz PAN w Warszawie. Na pytanie o plany na przyszłość dr Respondek odpowiada, że swoją dalszą karierę naukową wiąże z Polską. – Uważam, że sytuacja młodych naukowców w naszym kraju ulega powolnej, ale systematycznej poprawie. Wykorzystanie zarówno europejskich funduszy badawczych, jak i planowany wzrost nakładów na badania powodują, że znacznie poprawił się dostęp polskiego środowiska naukowego do nowoczesnej i kosztownej aparatury badawczej – twierdzi.

W wolnych chwilach naukowiec spotyka się z przyjaciółmi, słucha dobrej muzyki, pływa, gra w szachy oraz uprawia turystykę górską.

Magdalena Głowala

SGEM Award 2008 dla dr. inż. Krzysztofa Pikoń

Dr inż. Krzysztof Pikoń z Katedry Technologii i Urządzeń Zagospodarowania Odpadów Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki otrzymał prestiżową nagrodę SGEM Award za wybitne osiągnięcia w dziedzinie metodologii oceny sprawności środowiskowej i uciążliwości ekologicznej, które zostały zaprezentowane w trakcie Ósmej Międzynarodowej Konferencji „Nowoczesne zarządzanie przemysłem wydobywczym, geologia i ochrona środowiska”.

Nagrodę tę przyznaje międzynarodowa organizacja SGEM, która jest organizatorem corocznych konferencji „Multidisciplinary Scientific Geconference and EXPO – SGEM” w różnych dziedzinach nauki, które swoim zakresem tematycznym są związane z ochroną środowiska oraz górnictwem i geologią.

Międzynarodowa Konferencja „Modern Management of Mine Producing, Geology and Environmental Protection” (Nowoczesne zarządzanie przemysłem wydobywczym, geologia i ochrona środowiska) należy do największych i najbardziej prestiżowych wydarzeń naukowych w Europie. Tegoroczna, ósma już edycja, zorganizowana

była w miejscowości Albena w nowym państwie członkowskim Unii Europejskiej – Bułgarii. Uczestniczyło w niej kilkuset wybitnych naukowców z całego świata – przede wszystkim państw Unii Europejskiej oraz Japonii, Norwegii, Turcji, Rosji, Chorwacji, Iranu, Indii, Jordanii, Ukrainy, Macedonii. Jest to tradycyjne już miejsce spotkań specjalistów, których działalność naukowa jest związana z geologią, wydobywaniem i przeróbką surowców mineralnych, ropy i gazu jak również z zagadnieniami natury ekologicznej i środowiskowej w kontekście globalnym i lokalnym oraz geodezją i geoinformatyką.

W czasie trwania konferencji dr inż. Krzysztof Pikoń wygłosił referat pt. „Rekultywacja zwałowisk stożkowych – aspekty ekologiczne”. Dotyczył on metodologii oceny uciążliwości ekologicznej procesów przemysłowych, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów z górnictwa. Przedstawiono w nim między innymi skutki ekologiczne rekultywacji zwałowisk stożkowych opracowane w oparciu o analizę pełnego cyklu życia LCA.

Naukowiec przewodniczył również – wraz z profesorem N. Modirshahalem – sesji plenarnej pt. „Ekologia i ochrona środowiska”, na której zaprezentowane zostały najnowsze międzynarodowe osiągnięcia z zakresu polityki proekologicznej na świecie oraz rozwiązania techniczne, które w przyszłości mogą przyczynić się do zmniejszenia negatywnego wpływu na środowisko działalności związanej z przemysłem.

Redakcja

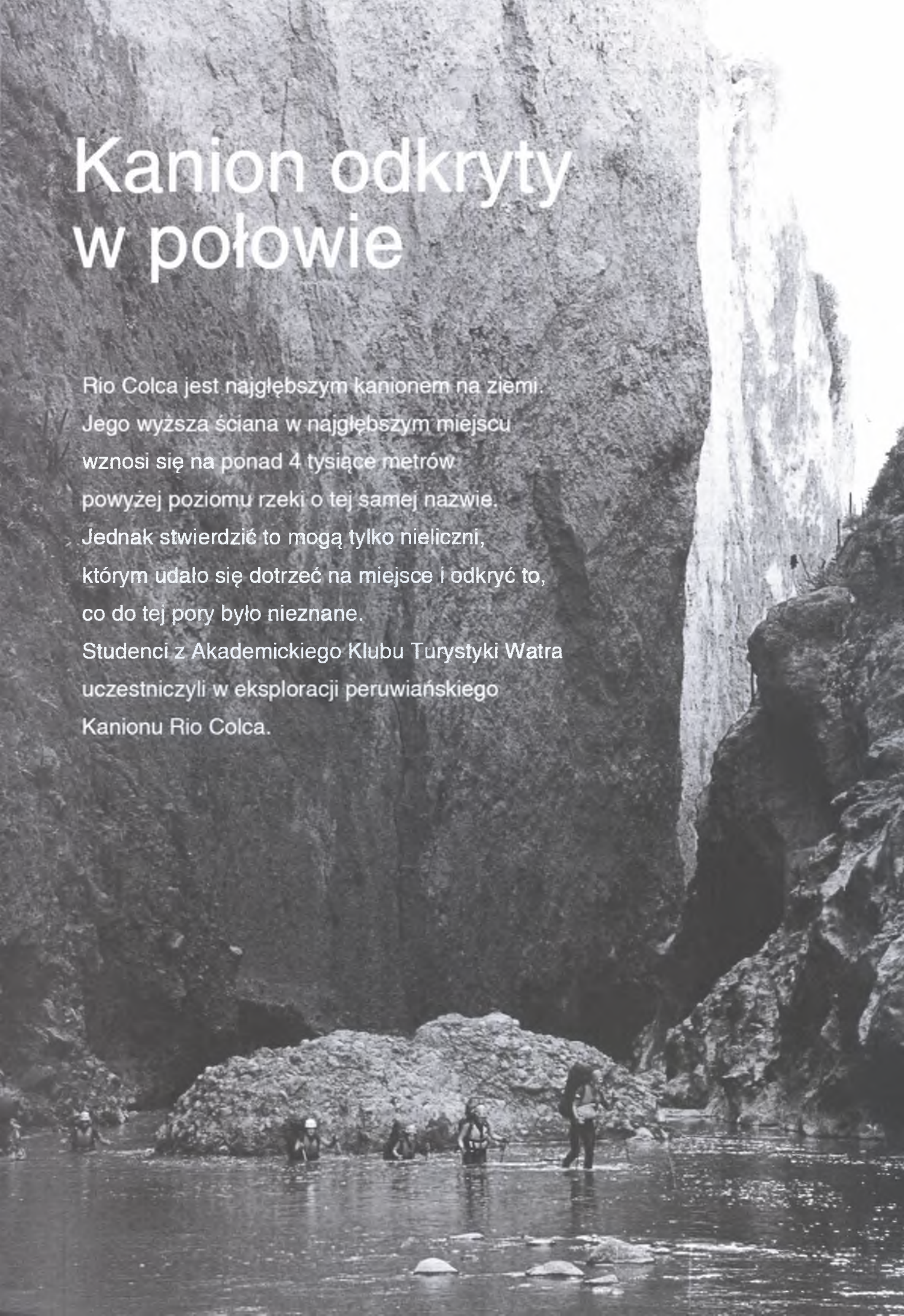
*Otwarcie sesji „Ekologia i ochrona środowiska”
- od lewej dr inż. K. Pikoń i prof. N. Modirshahala.*

Kanion odkryty w połowie

Rio Colca jest najgłębszym kanionem na ziemi. Jego wyższa ściana w najgłębszym miejscu wznosi się na ponad 4 tysiące metrów powyżej poziomu rzeki o tej samej nazwie.

Jednak stwierdzić to mogą tylko nieliczni, którym udało się dotrzeć na miejsce i odkryć to, co do tej pory było nieznane.

Studenci z Akademickiego Klubu Turystyki Watra uczestniczyli w eksploracji peruwiańskiego Kanionu Rio Colca.

Prawdopodobnie kanion Rio Colca nie stałby się celem wyprawy młodych podróżników z Klubu Studenckiego Watra, gdyby rok temu na Wydział Górnictwa i Geologii nie przyjechał podróżnik, Jerzy Majcherczyk. Pokazywał filmy i zdjęcia ze swojej wyprawy sprzed 25 lat, kiedy to wraz z przyjaciółmi odkrywali dziewicze tereny peruwiańskiego kanionu. Zaznaczył, że w trakcie pierwszej wyprawy nie udało się zdobyć 20-kilometrowego odcinka od mostu na ścieżce łączącej Madrigal z wioską Pinchollo i że szuka chętnych, którzy pojedą dokończyć dzieła. Zależało mu także, żeby byli to Polacy, bo choć sam mieszka obecnie w USA, to kanion odkrywał wraz z Polakami. Rio Colca nazywany jest nawet polskim kanionem.

Na wyprawę zdecydowało się 9 osób, do Peru ostatecznie pojechała ósemka. Początkowo miała to być wyprawa studentów Politechniki Śląskiej oraz grupy amerykańsko-peruwiańsko-polskiej pod przewodnictwem Jerzego Majcherczyka. W czerwcu studenci zdecydowali jednak, że jadą sami. Warunki zaproponowane przez Majcherczyka nie opowiadały członkom Watry. Ich przygotowania były już zaawansowane, nie chcieli rezygnować z tego, co założyli. Chcieli natomiast w ten znaczący sposób, jakim miało być zdobycie górnego odcinka kanionu Colca - Cruz del Condor, uczcić 50-lecie istnienia Stowarzyszenia AKT Watra.

Najtrudniejsze było oczywiście zdobywanie środków finansowych. Rozpoczęli zatem żmudne poszukiwania sponsorów. Wiele firm, do których zgłosili się podróżnicy, pomysł uważało za świetny, lecz pieniądze za takie przedsięwzięcia nie dawały. Czas leciał i trzeba było kupować bilety, studenci stwierdzili więc, że jeśli nie znajdą sponsorów, koszty wyprawy pokryją z własnej kieszeni. Na szczęście kilka firm zdecydowało się ich sponsorować. Pomoc okazał również rektor Politechniki, prof. Wojciech Zieliński.

Rozpoczęli także przygotowania kondycyjne, m.in. były to wyjazdy treningowe na Słowację. Wiedzę o Rio Colca zdobywali z książki jednego z odkrywców kanionu, z Internetu oraz Piotra Chmielińskiego i Andrzeja Piętowskiego kierownika wyprawy z 1981 r. Widzieli zdjęcia, wiedzieli, że rzeka, płynąca kanionem, jest trudna. Zdawali sobie też sprawę, że nikt tam nigdy nie był i że posiadane przez nich informacje mogą na miejscu okazać się błędne. Jak się potem okazało, mieli rację.

Katarzyna Niemotko: „Używaliśmy różnych technik alpinistycznych i kanioninowych. Czasami trzeba było się bardzo nakombinować żeby posunąć się do przodu. Kombinowaliśmy więc i szliśmy dalej.

Noclegi też czasami były kombinowane, ale po dniu pełnym wrażeń nikomu, aż tak bardzo nie zależało na tym czy ma nogi wyżej niż głowę, czy głowę wyżej niż nogi, albo czy śpi na trzech kamieniach czy na pięciu.

Wody płynęło coraz więcej, dno błotniste wciągało i utrudniało chodzenie, a ściany kanionu pięły się coraz wyżej. Musieliśmy używać liny żeby przepawić się na drugi brzeg, nurt był rwący, a wody tyle, że zakrywało najwyższego Krzyśka. Chodzenie z plecakiem po mokrych skałach wcale nie było takie proste, z resztą pływanie z bagażem w zimnej wodzie też.”

Zbyszek Bania: „Ten, który szedł pierwszy, był asekurowany przez pozostałych stojących na brzegu. Przeprawiała się przez rzekę i zakładała stanowisko po

drugiej stronie, a następnie cała reszta podążała tą samą drogą. Zanurzaliśmy się w wodzie, która miała około 3-5 stopni C. Po wyjściu z wody wiatr nas strasznie wyziębiał. Miejsca na nocleg zdarzały się różne, nieraz wygodne, czyli w miarę płaskie i piaszczyste, mniej wygodne, czyli same kamienie i superniewygodne, czyli krzywo i twardo, ale na szczęście sucho!

Kasia: „Symboliczna” woda już na samym wstępie trochę nas zdziwiła. Zrobiliśmy pomiary GPSem, poleżeliśmy na kamieniach i wszyscy ubraliśmy się w pianki. Z kaskami na głowach i z wielkim zapalem ruszyliśmy do wody. Najpierw było jej po kolana, potem po uda, a miejscami po pas. Nie szło się źle, czasem można było się pośliznąć na kamieniu, ale większych trudności nie napotkaliśmy. Za to miejsca do spania bywały niesamowite. Np. półka skalna

idealna na nocleg dla 8 osób. A tuż pod nią gorące źródła. Miejsce jak z bajki.”

Anna Bania: „Trzeciego dnia około południa natrafiiliśmy na punkt kryzysowy. Pionowe ściany kanionu stały przed nami jak by nie chciały nas puścić dalej, a pomiędzy nimi przepływała nasza Rio Colca. Ściany tworzyły zakręt, za którym wielka niewiadoma. Skały były gładkie, więc żadną inną drogą nie dało się tego odcinka pokonać. W miejscu tym było głęboko, tak więc jedynym wyjściem było, eksplorowanie przez jedną osobę asekurowaną na linie. 150 metrów w lodowatej wodzie. W tym miejscu, a był to trzeci dzień, postanowiły zawrócić 3 osoby. Podzieliliśmy się sprzętem i dalej w drogę.”

Było ciężko i dużo trudniej niż się spodziewali. Zakładali, że te 20 km pokonają w 5-6 dni. Nie było to jednak możliwe do

wykonania. W ciągu dnia zrywał się bardzo silny wiatr, wychodzili z zimnej wody i marznęli. Próbowali ogrzewać się kamieniami. Mając nadzieję, że poziom wody będzie niski, nie wzięli ze sobą kajaków ani pontonów, gdy tymczasem wody było bardzo dużo i wiele odcinków zmuszeni byli pokonać wptaw.

Jednak kanion Colca zaskoczył ich swoim pięknem, różnorodnością. Zmieniającymi się kolorami skał, ścianami znoszącymi się aż do nieba. Nocą bezgraniczne ciemności, zamykały się im nad głowami pasem rozgwieżdżonego nieba. I szum wody, który nocami początkowo przeszkadzał, a po krótkim czasie usypiał.

Kasia: „Czas leciał, drogi nie ubywało, jedzenie się kończyło. Z pomiarów GPSEM wynikało, że robimy niedużo ponad kilometr dziennie. Kanion zwężał się, zakręcał.

Najgorzej było około godziny 15-16, słońce wtedy już nie docierało do środka kanionu i wiatr zaczynał wiać coraz mocniej. Pamiętam jedną przeprawę, byliśmy dosyć wysoko nad rzeką, konieczne było wbiecie spita, żeby założyć stanowisko zjazdowe, a skała okazała się bardzo twarda. Żeby się ogrzać rozpaliliśmy ognisko z wyschniętego krzaka czy kaktusa. Szóstego dnia było dużo trudnych przejść i przepraw, za każdą większą skałą miałam nadzieję, że będzie trochę łatwego, płaskiego brzegu. Niestety nie było, było za to coraz więcej wodospadów i wielkich głazów. W nocy obudziły nas lecące z góry kamienie. Spaliśmy w kaskach, które Szymon wszystkim przyniósł.

Ania: „Przeprawy stawały się coraz to bardziej urozmaicone, trzeba było najpierw zjechać po linie z plecakiem do wody,

Uczestnicy wyprawy: Darek, Szymon, Zbyszek, Ania i Kasia

przepięć się i przepłynąć spory odcinek wodą. Chłopcy niekiedy już wieczorem przygotowywali stanowisko na kolejny dzień. Gdy nadchodził koniec dnia, kanion pogrążał się we śnie, słońce powoli zachodziło, a nasze zmęczenie sięgało zenitu. W pierwszych dniach było to zmęczenie przyjemne, ale w miarę mijania kolejnych dni każda czynność wymagała wysiłku. Ważne jednak było to, że mieliśmy siebie nawzajem i wiedzieliśmy, że możemy na sobie polegać! Kiedy komuś coś dolegało, nawet małe obtarcie czy inny problem, wszyscy siadaliśmy wieczorem pod śpiworami przy wspólnej herbacie i opatrywaliśmy paluszki, dłonie czy też wyciągaliśmy kolce.”

Kasia: „Ekipa prowadzona przez Jurka Majcherczyka dogoniła nas. Byli wyposażeni inny sprzęt, mieli pontony, zaproponowali, że podwiożą nasze plecaki.

W ten sposób zrównaliśmy się z nimi. Potem razem zaśpiewaliśmy hymn przy wodospadzie, nazwanym „Polonia”, zrobiliśmy pamiątkowe zdjęcie i zaczęły się rozmowy. Okazało się, że potrzebna jest nasza spitownica, żeby pokonać następny odcinek. Połączyliśmy siły i dalej wspólnie pokonywaliśmy kanion. Aż do momentu, w którym zdecydowaliśmy się na wyjście. Było to w okolicach Cruz del Cura. Niezwykle było spotkać rodaków w takim miejscu. Świat jest taki wielki a my w jednej dziurze...”

Ania: „Ósmego dnia wyruszyliśmy w górę zbocza kanionu, które jest dla nas mniej łaskawe niż sama Colca. Strome opsypujące się zbocze nie chce nas tak łatwo wypuścić z kanionu, słońce mocno grzeje, wiatr ani drgnie, a kondory obserwują nas szybując wysoko nad nami. Marzyłam

wtedy by być takim kondorem i wlecieć na szczyt paroma machnięciami skrzydeł. Po 6 godzinach wędrówki docieramy w końcu na szczyt! Cudowne uczucie! Spojrzenie z góry na kanion i Rio Colcę, która z takiej wysokości wygląda jak strumyk, a drzemie w niej potężna siła, z którą zmagaliśmy się tyle dni.”

Pytani, czy wyprawa się udała, mówią „tylko połowicznie”. Byli przecież tam, gdzie nikt jeszcze nie dotarł, przeszli bardzo trudny odcinek liczący prawie 10km. Nie udało się jednak zrealizować całego planu. Zabrakło sił, czasu, szczęścia. Połowa trasy nadal czeka na odkrywców, być może będą to studenci z Watry.

*Magdalena Głowala
Fotografie uczestnicy wyprawy*

Morska wyprawa studentów Wydziału Elektrycznego na Islandię Ocean dał nam w kość

„Zostaliśmy sprawdzeni. Ocean dał nam w kość. Na koncie mamy wiele rejsów morskich, ale z każdym następnym człowiek nabiera coraz większej pokory. Z żywiołem nie ma żartów. Są sytuacje, o których kapitan nie mówi załodze, sytuacje, na które człowiek nie ma wpływu. Bezpieczeństwo ludzi zawsze jest jednak najważniejsze” - mówi Tomasz Szromek, organizator wyprawy studentów Wydziału Elektrycznego z 50 Harcerskiej Drużyny Wodnej z Chorzowa na Islandię.

Pierwsza grupa wypłynęła z początkiem sierpnia. Jacht S/Y Bonbon ze Szczecina zmierzał w kierunku norweskiego Bergen. Po drodze załoga zahaczyła m.in. o Kopenhagę i Goeteborg. Morze Bałtyckie ich nie rozpieszczało. Trafili na sztorm. Wiało 8 w skali Beauforta

„Islandia jest niesamowita, magiczna, różnorodna i dzika. Góry, lodowce, wielka przestrzeń, gorące źródła, a za chwilę pustynia. To kraj kontrastów i niespodzianek” - mówi Grzegorz Szymanek. Zanim wyruszyli musieli usunąć awarię steru. Ta prowizoryczna naprawa z czasem dała o sobie znać. Po dopłynięciu do Lervick (Szetlandy), mieli dwa dni odpoczynku, który wykorzystali na lekkie naprawy oraz zwiedzania miasta. Żeby uciec przed sztormem który czekałby

ich, gdyby od razu płynęli na Islandię, podjęli decyzję, że płyną na Wyspy Owce. Sztorm jednak dopadł ich po półtorej dnia przed samymi Wyspami Owczymi. Prędkość wiatru dochodziła do 44 węzłów (prawie 90km/h), ale podróżnikom udało się schować przed głównym i dużo mocniejszym wiatrem. Po pobycie na Wyspach Owczych wypłynęli w kierunku swojego celu czyli Islandii gdzie czekały na nich wypożyczone samochody. Wiatry okazały się jednak korzystne. Czas mieli dobry, 400 mil morskich w trzy doby. 28 sierpnia zobaczyli brzegi Islandii, pojawiły się rysy fiordów, pierwsze wodospady. Wszyscy wyciągnęli aparaty, nie mogąc się nacieszyć tym pięknym widokiem. *Jak po takim czasie człowiek widzi ląd,*

to zastanawia się, czy to nie fatamorgana – śmieje się Tomasz Szromek. – Kiedy zobaczyłem Islandię, to poczułem, że, dzięki pomocy ludzi, którzy byli ze mną, osiągnąłem wymarzony cel. Pracowaliśmy na to przez rok, było to bardzo duże przedsięwzięcie, ale się udało. Neptun chciał, byśmy dopłynęli – dodaje.

Na wyspę dotarli przed planowanym terminem. Jednak i tu dopadł ich silny wiatr. Pojawił się problem z cumowaniem jachtu. Zostawienie go samego było niebezpieczne. Ktoś zatem musiał go pilnować, a tym samym zrezygnować z podziwiania uroków wyspy. Pomogli miejscowi – *To bardzo miłe społeczeństwo – przyznaje Tomasz Pacocha. Jacht zacumowaliśmy w małym, osłoniętym od fal, porcie - Seydisfjordur. Załoga mogła porządnie zjeść, odpocząć i zacząć zwiedzanie.*

- Cztery doby zwiedzania. Kierowcy mieli wielką radochę mknąc po tamtejszych szutrowych drogach, zobaczyli naprawdę wiele. Ogromne wrażenie zrobiły na nas niesamowite wodospady – mówi A. Bartkowiak.

Inaczej płynie się do celu, inaczej wraca. Podczas powrotu przesakowało koło

sterowe. Na jednej z wacht zrobiło koło fortuny, dostaliśmy falą w burzę. Jacht zrobił przechył, 80-90 stopni. *Byliśmy przerażeni, ponieważ wszystko powypadało* – mówi Grzegorz Szymański - *Ja sam prawie spadłem z koi z wysokości prawie 2m.*

Na rumplu awaryjnym przepłynęli prawie 2 tysiące mil. Ale to nie była jedyna techniczna niespodzianka jaka ich zaskoczyła, popsuł się także grot i jego refpatent. W drodze powrotnej na Wyspach Owczych poznali natomiast Jolę i Janusza Kurbielów, naukowców oraz weteranów polarnych rejsów. Po zanalizowaniu map i prognozy pogody podjęli decyzję, że płyną dalej. Potem okazało się, że decyzja była słuszna. Do dziś mogliby czekać na korzystne wiatry, sztorm przyplącali m.in. dwoma zerwanymi żaglami. Nie wspominając o braku odpoczynku. Walki na dziobie nie da się opisać (Grzegorz mocował dodatkowy sztag na dziobie przez ponad dwie godziny). Fale przykrywały go co chwile, załogę co pewien czas, gdy nadchodziła większa fala. Do Szetlandów dopłynęli po czterech dobach, niemal trzy razy dłużej niż w drodze na Islandię. – *Wszystkie rzeczy mieliśmy mokre. Tylko, żeby przygotować się do dalszego płynięcia ubierało się odzieży na 12 pralek* – wspomina A. Bartkowiak. Po 4 dobach sztormu załoga była pełna wiary. – *Pomyśleliśmy, że musiało się wydmychać, ale jak zobaczyłem prognozy, to się popłakałem* – mówi T. Szromek. Miało wiać 8 w skali Beauforta. I wiało. W czwartej dobie sztormu Ania, jedyna

kobieta na jachcie, miała urodziny. Koledzy obudzili ją przed 4 rano, wykrzykując: „*Wszystkiego najlepszego. Aniu, Twoja wachta.*” Do Bergen wpłynęliśmy w słońcu, cali przemoczeni, ale szczęśliwi.

Kolejny, III etap wyprawy był sfeminizowany. Uczestniczyło w nim 5 dziewczyn. Z 9 osób na pokładzie, 6 po raz pierwszy żeglowała na morzu. – *Mieliśmy doświadczonego oficerów. Ekipa szybko się zgrała. Było bardzo sympatycznie. Mieliśmy cudowną pogodę, przyjechałam opalona* – uśmiecha się Stanisława. Ekipa zwiedziła duńskie Skagen, w tym najdalej wysunięty na północ

przylądek, gdzie łączą się ze sobą Morze Północne z Bałtykiem. W porcie popsuł się GPS. Dalej płynęli bez nawigacji elektronicznej. – *Do łask wróciła stara mapa* – mówi Stanisława. Trasa ulegała drobnym zmianom. Żeglarze zahaczyli o Anholt i Helsingor, gdzie obowiązkowo odwiedzają zamek Hamleta. Warunki pogodowe sprzyjały. Wiatr przeważnie wiał z przodu, udało się nawet jacht zdać dzień wcześniej.

Znamy się, przeżyliśmy niejedyn rejs. Wyprawa na Islandię pokazała jednak nowe oblicze tej znajomości. Pokazała, że na kimś można polegać bardziej lub mniej. Kiedy człowiek zaczyna myśleć nie o grupie, tylko o sobie, to przekracza pewną granicę – mówi Tomasz Szromek.

Harcerze z 50. Harcerskiej Drużyny Wodnej „Drakkar” przepłynęli ponad 5 tys. mil, spędzili w morzu ponad 700 godzin.

Patronat honorowy nad wyprawą objął Marszałek Województwa Śląskiego, Prezydent Miasta Chorzów oraz Wydział Elektryczny Politechniki Śląskiej.

Grzegorz Szymański

Fotografie G. Szymański

Uczestnicy wyprawy na Islandię

Siemens Summer School

W dniach 17 – 27 września br. w niemieckim mieście Göppingen odbyła się piąta edycja Szkoły Letniej organizowanej przez firmę Siemens pod nazwą „5th Siemens Industry Automation and Drive Technologies SUMMER SCHOOL”.

Szkoła Letnia jest przeznaczona dla osób związanych z zagadnieniami automatyki w aspekcie sterowników programowalnych PLC firmy Siemens, zarówno pracujących naukowo, jak i studiujących na uczelniach technicznych na całym świecie. W tym roku w zajęciach wzięli udział przedstawiciele dziewięciu państw świata: Kolumbii, USA, Meksyku, Rosji, Białorusi, Chin, Turcji, Singapuru i Polski. Zaproszonymi przedstawicielami Polski było dwóch doktorantów Katedry Mechatroniki Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej Gliwicach - mgr inż. Roman Kroczek oraz mgr inż. Jarosław Domin.

Zajęcia odbywały się na Wydziale Mechatroniki uczelni Hochschule-Eslingen – University of Applied Sciences w Göppingen.

Pierwszego dnia uczestnicy szkolenia zostali oficjalnie powitani przez Rektora prof. Dr.-Ing Bernaharda Schwarz oraz przedstawiciela firmy Siemens Christiana Callegarię – dyrektora jednostki odpowiedzialnej za współpracę firmy Siemens z uczelniami. Po przywitaniu kursanci i prowadzący udali się na zajęcia.

Zajęcia trwały od godziny 8.30 do 17.30. W tym czasie odbywały się wykłady, prowadzone przez zespół w składzie: prof. Dr.-Ing Karl-Heinz Kayser, prof. Dr.-Ing Karlheinz Geis i dr.-Ing Hans Wiedmann, na których uczestnicy poznali teorię tworzenia algorytmów, grafów oraz innych metod projektowania

programów, architekturę sterowników programowalnych PLC oraz języki programowania tych sterowników. Zajęcia praktyczne pozwalały zmierzyć się z problemami, związanymi nie tylko z programowaniem sterowników i sprawdzeniem poprawności działania programów, ale także z wizualizacją i symulacją napisanych programów. Dwa ostatnie dni projektu zostały przeznaczone na realizację projektu własnego. Celem projektu, realizowanego w kilkusobowych grupach, było nie tylko zastosowanie praktyczne zdobytej w trakcie szkolenia wiedzy, ale także próba kompleksowego podejścia do zagadnienia realizacji zadania, postawionego przez organizatorów szkolenia. Takie rozwiązanie pozwoliło bardzo obrazowo przyjrzeć się, jak w różnych częściach świata podchodzi się do realizacji złożonych zadań projektowych. Polski zespół wraz z przedstawicielami Rosji i Białorusi realizował zadanie, polegające na oprogramowaniu trzech niezależnych sterowników PLC serii S7300, przy czym każdy sterownik odpowiedzialny był za inny proces technologiczny (pobieranie elementów z magazynu, sortowanie kolorów, obróbka mechaniczna elementów). Zadanie zostało w całości i poprawnie zrealizowane w wyznaczonym czasie.

Dla uczestników zaplanowano także inne zajęcia, m.in. zwiedzanie University of Applied Science in Goeppingen oraz samego miasta, zakończone spotkaniem z burmistrzem w ratuszu. Cała

grupa słuchaczy brała również udział w trzech wycieczkach. Celem pierwszej z nich było niemieckie centrum Siemens w Ambergu. Plan zwiedzania zawierał trzy podstawowe punkty: poznanie założeń i programów edukacyjnych oraz centrum szkoleniowego dla pracowników (około 15% pracowników firmy to kadra nauczycieli szkółca nowych, bądź zmieniających posadę - pracowników), poznanie linii produkcyjnej sterowników PLC oraz poznanie linii produkcyjnej styczników, przekładników oraz aparatury łączeniowej. Druga wycieczka obejmowała zwiedzanie centrum szkoleniowego i linii produkcyjnej firmy FESTO, centrum konsumenckiego firmy Siemens, podczas której słuchacze zapoznali się z celami dydaktycznymi oraz stanowiskami firmy FESTO, polityką współpracy i szkoleń klientów, realizowaną przez firmę Siemens. Zwiedzili także muzeum samochodów firmy Mercedes-Benz.

Trzecia wycieczka była ukierunkowana na poznanie historii bawarskiej części Niemiec i obejmowała wizytę na zamku Nymphenburg w Monachium oraz zwiedzenie starówki miasta. Oczekiwanym przez uczestników szkoły letniej wydarzeniem był udział w słynnym festiwalu Oktoberfest.

Uroczyste zakończenie Szkoły Letniej, połączone z wręczeniem certyfikatów, odbyło się na starym zamku „Stauferschloss” niedaleko Göppingen. Uczestnicy z Polski bardzo wysoko ocenili program Szkoły letniej oraz możliwości rozszerzenia, przybliżenia i aktualizacji wiedzy z zakresu automatyki.

Roman Kroczek, Jarosław Domin

Wykładowcy: Dr.-Ing. Karl-Heinz Kayser oraz Dr.-Ing. Hans Wiedmann z uczestnikami 5th Siemens Automation&Drivers SUMMER SCHOOL

Certyfikat ukończenia Siemens Automation&Drivers SUMMER SCHOOL z rąk dyrektora Christiana Callegarię odbiera Roman Kroczek

Umowa z firmą Vattenfall podpisana

Szkolenia, staże i praktyki studenckie, wspólne prace dyplomowe, konkursy dla najlepszych studentów oraz możliwość stałej współpracy z firmą – to główne formy współpracy wymienione w umowie między Politechniką Śląską i koncernem energetycznym Vattenfall podpisanej 30 października br. Współpraca będzie realizowana przez dwa wydziały naszej uczelni: Elektryczny oraz Automatyki, Elektroniki i Informatyki.

Umowę w zastępstwie Rektora Politechniki Śląskiej sygnował Prorektor ds. Współpracy Międzynarodowej prof. Jerzy Rutkowski oraz prezesi spółek Vattenfall – Piotr Kołodziej, Karol Janosz, Mattias Tingrall, Tomasz Rodziewicz oraz Tamara Staniowska i Barbara Kotyńska.

Program współpracy zakłada kontynuację dotychczasowych działań, które polegały m.in. na udziale firmy w targach pracy oraz organizowaniu szkoleń dla studentów, konkursów, praktyk i staży.

Na mocy porozumienia studenci Politechniki Śląskiej będą brali udział w Akademii Vattenfall, która proponuje bezpłatne szkolenia certyfikowane,

dotyczące skutecznego poruszania się po obecnym rynku pracy.

Do studentów ostatnich lat kierunków technicznych i ekonomicznych kierowany jest natomiast roczny płatny Program Rozwoju Karier „Twoja Energia w Naszej Energii”. Uczestnictwo w nim daje możliwość poszerzenia i sprawdzenia wiedzy teoretycznej w praktyce, zdobycia cennego doświadczenia pod okiem profesjonalistów, a także rozpoczęcia stałej współpracy z firmą Vattenfall.

Ponadto studenci ostatniego semestru studiów inżynierskich i magisterskich mogą brać udział w konkursie na prace dyplomowe. Ideą tego przedsięwzięcia jest wyłonienie najzdolniejszych i najbardziej utalentowanych

studentów z kierunków technicznych oraz rozpropagowanie nowoczesnej myśli technologicznej w środowisku akademickim.

- Chodzi przede wszystkim o to, żeby młodzi ludzie już w czasie studiów mieli jak najwięcej okazji do nabycia praktycznych doświadczeń – wyjaśnia Julia Komander ze spółki Vattenfall.

- Obecny rynek pracy tak bardzo się zmienił, że poszukujemy młodych, otwartych ludzi, którzy swoją kreatywnością wesprą naszych specjalistów, osoby, które być może zmienią sposób patrzenia na istniejące standardy – dodaje.

Współpraca Politechniki Śląskiej z firmą Vattenfall przewiduje także organizację konferencji naukowych a studenci zainteresowani elektroenergetyką niezależnie od wieku i trybu studiów będą mieli możliwość uczestnictwa w spotkaniach z ekspertami z tej dziedziny.

Redakcja

Umowę sygnują: Prezes P. Kołodziej oraz Prorektor J. Rutkowski

Nowe laboratoria otwarte

7 października dokonano uroczystego otwarcia Zespołu Laboratoriów Naukowo-Badawczych w Zakładzie Elektrotechniki Teoretycznej, Informatyki i Telekomunikacji na Wydziale Elektrycznym. Modernizację laboratoriów przeprowadzono z funduszy przekazanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach dotacji na inwestycję budowlaną służącą celom naukowo-badawczym.

Budynek, w którym mieści się Zakład jest najstarszym budynkiem Wydziału Elektrycznego. Został wybudowany w 1928 roku jako obiekt gimnazjum, a w 1946 roku przekazano go na siedzibę Wydziału Elektrycznego. Budynek jest objęty ochroną konserwatora zabytków.

Uroczystości oddania do użytku nowego Zespołu Laboratoriów przewodniczył Prodziekan ds. Studenckich dr hab. inż. Stefan Paszek, prof. Pol. Śl. Część seminaryjna odbyła się w auli im. prof. Malarskiego. Profesor Paszek przedstawił historię budynku i znaczenie podjętych działań modernizacyjnych, mających na celu podniesienie jakości pracy w laboratoriach. Następnie Dziekan Wydziału Elektrycznego dr hab. inż. Lesław Topór – Kamiński scharakteryzował obecną sytuację dydaktyczną i naukową Wydziału, z uwzględnieniem zmian, jakie w ostatnim czasie zostały wprowadzone. Kolejnym punktem programu były wykłady związane tematycznie z działalnością nauko-

wą jednostki. Zaprezentowali je pracownicy ETIP – dr inż. Piotr Świszcz mówił na temat przemysłowych sieci komunikacyjnych w automatyce, mgr inż. Radosław Sokół przedstawił laboratorium obliczeń równoległych a dr inż. Marcin Maciążka zaprezentował działalność Studenckiego Koła Naukowego Wireless Electronics and Telecommunication (WIEM).

Następnie dokonano uroczystego otwarcia Zespołu Laboratoriów poprzez symboliczne przecięcie wstęgi przez Dziekana Wydziału, Dyrektora Instytutu prof. Bernarda Barona oraz mgra inż. Janusza Szaferta, zastępcę Kanclerza Pol.Śl. Po toaście wzniesionym przez profesora Barona uczestnicy uroczystości zwiedzali laboratoria, zapoznając się z ofertą badawczą i możliwościami technicznymi wyposażenia laboratoriów.

Zespół Laboratoriów Naukowo-Badawczych składa się z 6 pomieszczeń laboratoryjnych, sali konferencyjno-seminaryjnej z wyposażeniem multimedialnym, 2 pomieszczeń me-

todycznych, serwerowi oraz pomieszczeń gospodarczo sanitarnych. W części laboratoryjnej znajduje się:

- Laboratorium Automatykacji Procesorów Przemysłowych,
- Laboratorium Sieci Telekomunikacyjnych,
- Laboratorium Jakości Energii,
- Laboratorium Dynamiki Obwodów,
- Laboratorium Zjawisk Elektromagnetycznych,
- Laboratorium Procesorów Sygnałowych,
- Laboratorium Cyfrowego Przetwarzania Sygnałów,
- Laboratorium Elektrotechniki,
- Laboratorium Baz Danych i Obliczeń Równoległych.

Wykonana modernizacja pozwoli na poszerzenie oferty badawczej Instytutu Elektrotechniki Przemysłowej i Informatyki. Badania naukowe oraz prace rozwojowe zostaną skoncentrowane wokół problematyki związanej z jakością energii, baz danych, rozwijaniem metod numerycznych i obliczeń równoległych, jak również automatyzacji procesów przemysłowych.

*Andrzej Kowalik
Tomasz Kraszewski*

Uroczyste otwarcie. Wstęgę przecinają: zastępca Kanclerza mgr Janusz Szafert, Dziekan prof. Lesław Topór-Kamiński, Dyrektor Instytutu prof. Bernard Baron

Pracownicy Instytutu Elektrotechniki Przemysłowej i Informatyki

Prace zespołów podczas konkursu „Liga szkolna”

Fot. K. Iwańczyk

Festiwal Nauki i Multymediów Abstract 2008

W dniach 24-26 września 2008 roku w Ruinach Teatru Miejskiego w Gliwicach odbył się Festiwal Nauki i Multymediów – Abstract 2008. Była to już ósma edycja tego Festiwalu a czwarta z kolei współorganizowana przez Instytut Fizyki Wydziału Matematyczno-Fizycznego Politechniki Śląskiej.

W tegorocznej edycji Festiwalu wzięło udział ok. 2 tys. uczestników, którymi z zdecydowanej większości byli uczniowie gliwickich szkół średnich. Każdy z nich mógł wejść w rolę naukowca

i przeprowadzić ciekawe doświadczenia, sprawdzając, czy prawa fizyki aby na pewno działają.

Festiwal ma na celu przybliżenie młodym ludziom w przystępny sposób najnowszych osiągnięć współczesnych nauk ścisłych – poprzez wykłady, prezentacje efektownych doświadczeń i możliwość samodzielnego eksperymentowania pod okiem doświadczonych specjalistów z wybranych dziedzin. Pracownicy Wydziału Matematyczno-Fizycznego z Zespołu Popularyzacji Fizyki przedstawili doświadczenia fizyczne z mechaniki,

termodynamiki, elektrostatyki czy elektromagnetyzmu. Wydział Elektryczny zaprezentował natomiast przenośny system lewitacji elektromagnetycznej mającej zastosowanie w eksperymentach metalurgicznych, w których pracuje się nad nowymi stopami metali.

Podczas Festiwalu przeprowadzone zostały również dwa konkursy wiedzy: „Liga szkolna” oraz „Na tropie fizyki” adresowane do uczniów szkół średnich z całego regionu.

Paweł Doś

Wystawa laureatów konkursu na projekt łazienki

Wystawę projektów...toalet publicznych można było podziwiać na Wydziale Architektury. Nie były to jednak zwykłe łazienki, tylko projekty konkursowe, które mają szansę powstać w Tatrzańskim Parku Narodowym. Wśród laureatów konkursu organizowanego przez firmę Sanitec – Koło S.A. są studenci z Politechniki Śląskiej.

Praca Magdaleny Ocieпки, Przemysława Sokołowskiego i Jakuba Zygmunta, studentów architektury Politechniki Śląskiej została wyróżniona za walory plastyczne i udaną próbę wpisania ich w otoczenie. WC szalasy – damski, męski oraz przeznaczony dla osób niepełnosprawnych wraz z przewijakami dla niemowląt – są utrzymane w góralskiej stylistyce. Obiekt musiał być zgodny ze standardami Tatrzańskiego Parku Narodowego, ekologiczny i funkcjonalny.

- Projekt tatrzańskich łazienek studen-

ci stworzyli będąc na II roku, więc to, że zostali zauważeni w ogólnopolskim konkursie, na który napłynęła rekordowa liczba prac, bo aż 240, to ogromne wyróżnienie – mówi dr inż. arch. Iwona Benek z Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej.

Kolejne wystawy planowane są m.in. na Wydziałach Architektury Politechnik w Krakowie, Łodzi i Białymstoku oraz ASP w Warszawie. Z tych ośrodków akademickich wywodzą się pozostali laureaci konkursu. Będzie to dla nich okazja

do pochwalenia się swoimi osiągnięciami oraz zachętą dla kolegów, aby wzięli udziału w kolejnej edycji konkursu.

Magdalena Głowala

Wizualizacja projektu naszych studentów

Konferencje naukowe

Goechemia i geologia środowiska terenów uprzemysłowionych

W Podlesiach, w samym sercu Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej, w Zajeździe jurajskim, u podnóża Góry Zborów w dniach 25-27.09.2008 r. odbyła się konferencja naukowa z cyklu Goechemia i geologia środowiska terenów uprzemysłowionych, zorganizowana przez Instytut Geologii Stosowanej Politechniki Śląskiej, Komisję Nauk Geologicznych PAN O/Katowice i SITG przy Politechnice Śląskiej.

Tegoroczne, czwarte już spotkanie, odbyło się pod patronatem Ministra Środowiska prof. Macieja Nowickiego. W konferencji uczestniczyło 39 osób, reprezentujących wyższe uczelnie (Politechnikę Śląską, Uniwersytet Śląski, Akademię Górniczo-Hutniczą), jednostki naukowe i branżowe (PIG Warszawa i Kraków, Instytut Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrze, GIG w Katowicach) oraz przemysł (Kompania Węglowa SA, Jastrzębska Spółka Węglowa SA, Centralny Zakład Odwadniania Kopalń w Czeladzi, Tarnowskie Wodociągi sp. z o.o.) i jednostki samorządowe (UM Warszawa, Rybnik i Piekary Śląskie). Wygłoszono 19 referatów i zaprezentowano 6 posterów, których pełne teksty, recenzowane przez członków Komitetu Naukowego konferencji, pod przewodnictwem prof. zw. dr hab. inż. Wiesława Gabzdyla, zostały wydrukowane w Zeszytach

Naukowych Pol. Śląskiej, s.Górnictwo, z.285.

Obrady plenarne prowadzone były przez członków Komitetu Naukowego konferencji: doc. dr hab. I. Bojakowską (PIG warszawa), prof. Pol. Śl. dr hab. inż. Annę Patrzalek i prof. Pol. Śl. dr hab. inż. Marka Pozzi. Spośród omawianych zagadnień należy wymienić: monitoring geochemiczny, ochronę wód powierzchniowych i podziemnych oraz przekształcenia sieci hydrograficznej na terenach górniczych, problematykę rekultywacji terenów zdegradowanych a także zjawisk geodynamicznych, w tym zapadlisk na terenach górniczych, prezentowanych na przykładzie katastrofy budowlanej na kopalni Szczygłowice. Konferencja umożliwiła wymianę doświadczeń, wywołała dyskusję, trwającą także podczas tradycyjnego spotkania przy grillu i uroczystej kolacji, była

okazją do nawiązania bliższej współpracy badaczy i specjalistów, nieraz z odległych obszarów zainteresowań.

Uczestnicy konferencji wysłuchali również ciekawej prezentacji przedstawiciela Zespołu Parków Krajobrazowych woj. Śląskiego – pani mgr Ewy Żurowskiej – Oleś, specjalisty ds. ochrony krajobrazu i dóbr kultury, dotyczącej zasad tworzenia obszarów chronionych, walorów przyrodniczych i kulturowych Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd oraz informacji pana Adama Markowskiego, przewodniczącego zarządu Stowarzyszenia Gmin Jurajskich na temat działalności na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego regionu. Odbyła się także autokarowa wycieczka pokonferencyjna do najciekawszych obiektów turystycznych i poprzemysłowych Jury Krakowsko – Częstochowskiej, m.in. ruin zamków w Smoleniu, Mirowie i Ogrodzieńcu, pałacu w Pilicy, Pustyni Błędowskiej, antropogenicznych form terenu-lejków krasowych w Kluczach, pozostałości po dawnych zakładach azbestowych „Izolacja” w Ogrodzieńcu.

Marek Pozzi

Uczestnicy konferencji podczas wycieczki na terenie ruin jednej z warowni jurajskiej - zamku w Smoleniu

Krzepnięcie i krystalizacja metali 2008

W dniach 23-25 września bieżącego roku w Cedzynie i Kielcach odbyła się 49. Międzynarodowa Konferencja „Krzepnięcie i Krystalizacja Metali 2008” zorganizowana przez Stowarzyszenie Wychowanków Politechniki Śląskiej „Koło Odlewników” przy współpracy naukowej i organizacyjnej Zakładu Odlewnictwa Instytutu Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych Politechniki Śląskiej oraz Katedry Technologii Stopów Metali i Kompozytów Politechniki Śląskiej pod patronatem naukowym Komisji Odlewnictwa PAN Oddział w Katowicach.

Patronat honorowy nad Konferencją objęli: JM Rektor Politechniki Śląskiej prof. dr hab. inż. Andrzej Karbownik i Dziekan Wydziału Mechanicznego Technologicznego prof. dr hab. inż. Jerzy Świder.

W Konferencji wzięło udział około 100 uczestników, pracowników nauki i przemysłu. Konferencja ta po raz 14. odbyła się wspólnie z Międzynarodowymi Targami „Technologii dla odlewnictwa” METAL 2008, które są znaczącym, co-

rocznym wydarzeniem dla branży odlewniczej w Polsce i Europie. Referaty zostały wygłoszone na sesjach naukowych w Cedzynie (Hotel „Gromada”) oraz w Kielcach w dniu otwarcia Targów (Centrum Targowe). Dla uczczenia jubileuszu 70-lecia urodzin prof. dr hab. inż. Adama Gierka została zorganizowana specjalna sesja okolicznościowa, na której prof. J. Śleziona przedstawił Jego dorobek, a następnie Jubilat wygłosił interesujący referat pt. „Wpływ historii technologicznej na własności i niezawodność materiałową wybranych stopów odlewniczych”.

Podczas konferencji w Centrum Targowym w Kielcach odbyło się również posiedzenie Komisji Odlewnictwa PAN Oddział w Katowicach, na którym wręczono nagrody laureatom Konkursu na najlepszą pracę dyplomową z zakresu odlewnictwa im. Profesora Wacława Sakwy. Wśród nagrodzonych znalazł się mgr inż. Paweł Czakański, absolwent Wydziału Mechanicznego Technologicznego (Zakładu Odlewnictwa) Politechniki Śląskiej w Gliwicach zajmując pierwsze miejsce za pracę pt.: „Kompozytowa tarcza hamulcowa Al-CrFeC-Cr_xC_x”, której promotorem był prof. Mirosław Cholewa.

Wybrane referaty zostały opublikowane w czasopiśmie „Archives of Foundry Engineering” vol. 8 Issue 4 2008 i vol. 8 Special Issue 3/2008.

Andrzej Studnicki
Zakład Odlewnictwa
Instytut Materiałów
Inżynierskich i Biomedycznych
Wydział Mechaniczny Technologiczny

Międzynarodowe Kolokwium Naukowe MEP'2008

W dniach 26 - 29 października 2008 roku w Hanowerze, stolicy Nowej Saksonii odbyła się konferencja „Modelling of Electromagnetic Processing”. Jej organizatorem był Instytut Elektrotechnologii Uniwersytetu Leibniza w Hanowerze przy współpracy Uniwersytetu Łotewskiego z Rygi.

W konferencji uczestniczyło 80 naukowców, przedstawiciele przemysłu producentów i użytkowników urządzeń elektrotermicznych z 16 krajów: Austrii, Belgii, Francji, Izraela, Japonii, Kanady, Kazachstanu, Łotwy, Norwegii, Rosji, Rumunii, Szwajcarii, USA, Wielkiej Brytanii i Włoch oraz trzech uczestników z Polski: dr hab. inż. Jerzy Zgraja z Politechniki Łódzkiej, mgr inż. Adrian Smagór doktorant z Katedry Elektrotechnologii Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii Politechniki Śląskiej i Jerzy Barglik z Katedry Elektrotechnologii Politechniki Śląskiej. Obrady odbywały się w pięknej sali konferencyjnej w historycznym domu Leibniza w centrum Hanoweru.

Tradycja międzynarodowych kolokwium poświęconych tej tematyce sięga 1999 roku. Imprezy odbywają się w cyklu dwuletnim naprzemiennie w Hanowerze i Rydze, podczas których prezentowane są wyniki badań naukowych w dziedzinie szerokiej rozumianej elektrotechnologii.

Podczas konferencji MEP'2008 skupiono się na tych badaniach, które umożliwiają otrzymanie nowej klasy materiałów o wyższej jakości i czystości, innowacyjnych wyrobów otrzymywanych przy obniżonym zużyciu energii oraz wdrożenie nowych rozwiązań do przemysłu. Podczas kolokwium podjęto próbę odpowiedzi na pytanie, czy symulacja komputerowa jest przydatna także dla celów praktycznych, w przemyśle do modelowania i w następstwie do projektowania nowych technologii i urządzeń wykorzystujących oddziaływanie pola elektromagnetycznego. Stwierdzam, że odpowiedź na to pytanie udzielona przez przedstawicieli przemysłu była, co cieszy, zdecydowanie pozytywna.

Na podkreślenie zasługuje wysoki poziom wszystkich prezentowanych referatów zarówno podczas sesji plenarnych, jak i w trakcie sesji posterowej. Nad poziomem merytorycznym prac i ich oryginalnością naukową czuwał Komitet Naukowy pracujący w siedmioosobowym składzie: prof. prof. Bernard Nacke i Egbert Baake z Leibniz University of Hannover, Andris Jakovics i An-

dris Muiznicks z University of Latvia, Sergio Lupi z University of Padua, Jurij Blinov z Electrotechnical University of Sankt Petersburg oraz autor niniejszego komunikatu. Wygłoszono czterdzieści trzy referaty w dziewięciu sesjach plenarnych oraz dwa referaty zaproszone (tzw. invited papers). W sesji posterowej znalazło się 13 prac. Wszystkie referaty zostały przygotowane i wygłoszone w języku angielskim - oficjalnym języku konferencji. Zostały wydrukowane w materiałach konferencyjnych, a ich wersje elektroniczne zamieszczono na płycie CD.

Autorami najciekawszych referatów wedle mojej oceny byli: prof. Doug Lavers z University of Toronto (“State of Art of Numerical Modelling for Electromagnetic Processing of Metallic Materials”) oraz dr Alfred Seidel z niemieckiej firmy Wacker-Schott Solar AG (tytuł “Numerical Simulation – an important Tool for Processing of Bulk Semiconductor Crystals”). Obrady dwóch sesji plenarnych “Melting - Topienie” prowadzili prof. Yves Faueterelle z EPM-Madylam CNRS (Francja) oraz wspomniany już wcześniej prof. Doug Lavers z University of Toronto. W ramach tych

sesji wygłoszono dziesięć referatów poświęconych między innymi: teorii i symulacji numerycznej przepływowierza elektromagnetycznego wykorzystującego działanie siły Lorentza na kanał z ciekłym metalem, piecom indukcyjnym tyglowym wielkiej mocy, modelowaniu zjawisk wymiany masy i ciepła w piecach indukcyjnych kanałowych oraz modelowaniu zjawisk próżniowego przetapiania metali w urządzeniach łukowych. Ja natomiast miałem zaszczyt prowadzić obrady II sesji zatytułowanej „Heating – Nagrzewanie”.

W ramach tej sesji wygłoszono pięć referatów poświęconych nagrzewaniu rezystancyjnemu bezpośredniemu prętów stalowych, trójwymiarowej analizie procesu nagrzewania indukcyjnego stacjonarnego i przelotowego, ekranowaniu pól elektromagnetycznych w urządzeniach indukcyjnych, nagrzewaniu indukcyjnemu wsadów aluminiowych w stałym polu magnetycznym. Ostatnią sesję plenarną I dnia obrad poświęcono zagadnieniom wytwarzania kryształów (Crystal Growth – Rozrost Kryształów). W ramach tej sesji prowadzonej przez dr Seidla z firmy Wacker-Schott Solar AG wygłoszono pięć referatów poświęconych między innymi analizie zjawisk rozrostu kryształu w polu magnetycznym oraz modelowaniu niestacjonarnego ruchu turbulentnego dla fazy ciekłej kryształu.

Obrady II sesji plenarnej - referat wygłasza prof. Sergio Lupi z Uniwersytetu w Padwie

Obrady IV sesji plenarnej. Referat wygłasza Jerzy Barglik

II dzień konferencji rozpoczął się od sesji „Hartowanie - Hardening” prowadzonej przez prof. Sergio Lupiego. Byłem pierwszym mówcą, który w imieniu czwórki autorów wygłosił referat pt. „Numerical modelling of induction hardening of steel bodies”. Pozostałe re-

feraty tej sesji dotyczyły między innymi modelowania zjawisk w trakcie hartowania indukcyjnego, badań wpływu względnej przenikalności magnetycznej wsadu na dokładność symulacji.

Kolejne sesje plenarne konferencji dotyczyły modelowania procesów krzepnięcia (Solidification Processes), technologii laserowo-indukcyjnych (Induction assisted Laser Technologies), regulacji i optymalizacji procesów (Control & Optimisation) oraz przetwarzania materiałów (Material Processing). Pełny program konferencji wraz z kompletną listą wszystkich referatów można znaleźć na stronie internetowej pod adresem elektronicznym: <http://www.etp.uni-hannover.de/mep/MEP2008.pdf>.

Konferencja stanowiła okazję do spotkania i wymiany poglądów przez specjalistów z zakresu elektrotermii i elektrotechnologii reprezentujących środowiska naukowe i przemysł. Uczestnicy konferencji zwiedzili laboratoria badawcze Instytutu Elektrotechnologii

Uniwersytetu Leibniza. Doskonałą sposobnością do nieformalnych dyskusji były także spotkania towarzyszące konferencji: kolacja koleżeńska w restauracji „Festscheune auf Meyers Hof” położonej na terenie hanowerskiego ogrodu zoologicznego oraz wycieczka do pobliskiego, urokliwego, pełnego historycznych zabytków miasta Celle.

Podczas kolokwium odbyło się spotkanie grupy roboczej Międzynarodowej Unii Zastosowań Elektrotechniki WG3 Education, Research and Dissemination of Knowledge, w którym uczestniczyłem (od 2006 roku pełnię obowiązki wiceprezydenta UIE). Kolejna konferencja z tego cyklu odbędzie się już za niespełna dwa lata w Rydze. Jej wstępny termin ustalono na październik 2010 roku.

Jerzy Barglik

Katedra Elektrotechnologii

Aktualności

Uchwały Senatu Politechniki Śląskiej

27 października 2008 r. odbyło się II zw. posiedzenie Senatu Politechniki Śląskiej w kadencji 2008-2012. Wzięło w nim udział 52 członków Senatu. Senat podjął następujące uchwały:

Nr II/18/2008/2009 w sprawie poparcia wniosku Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży o zwiększenie środków na działalność dydaktyczną.

Uchwałę Nr II/17/2008/2009 w sprawie inicjatywy dotyczącej utworzenia dyscypliny naukowej, o nazwie „Inżynieria Produkcji”, w dziedzinie nauk technicznych.

Uchwałę Nr II/12/2008/2009 w sprawie mianowania po raz pierwszy na stanowi-

ska profesora nadzwyczajnego na okres pięciu lat dra hab. inż. Jacka Gołaszewskiego w Katedrze Procesów Budowlanych oraz dr hab. inż. Anity Olszówki-Myalskiej w Katedrze Nauki o Materiałach.

Uchwałę Nr II/13/2008/2009 w sprawie przedłużenia mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony w Politechnice Śląskiej dr. hab. inż. Zdzisławowi Dudzie w Instytucie Automatyki oraz dr. hab. Michałowi Żelechowerowi prof. nzw. w Pol. ŚL. w Katedrze Nauki o Materiałach.

Uchwałę Nr II/14/2008/2009 w sprawie wprowadzenia zmian do Regulaminu

Studiów Podyplomowych.

Uchwałę Nr II/15/2008/2009 w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Centrum Kształcenia Inżynierów.

Uchwałę Nr II/16/2008/2009 w sprawie zaliczenia nauczycielom akademickim godzin obliczeniowych z tytułu sprawowania opieki nad Studenckimi Kółkami Naukowymi w roku akademickim 2008/2009.

Podjęcie uchwały w sprawie inicjatywy dotyczącej utworzenia dyscypliny naukowej, o nazwie „Inżynieria Produkcji”, w dziedzinie nauk technicznych.

Redakcja

Akty normatywne Uczelni

W październiku 2008 roku ukazały się następujące wewnętrzne akty normatywne Rektora Politechniki Śląskiej:

- Zarządzenie Nr 1/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 1 października 2008 roku zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia wzorów

dokumentów związanych z organizacją i przebiegiem studiów doktoranckich

- Zarządzenie Nr 2/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 2 października 2008 roku zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia regulaminu studiów podyplomowych oraz wzorów dokumentów związanych z przebiegiem

studiów podyplomowych

- Zarządzenie Nr 3/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 6 października 2008 roku w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej ds. Studiów Doktoranckich w roku akademickim 2008/2009

- Zarządzenie Nr 4/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 6 października 2008 roku zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia na Politechnice Śląskiej Regulaminu kursów dokształcających
- Zarządzenie Nr 5/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 16 października 2008 roku zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Rady Centrum Kształcenia Inżynierów
- Zarządzenie Nr 6/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 22 października 2008 roku zmieniające zarządzenie w sprawie obowiązków jednostek organizacyjnych i komórek administracyjnych Politechniki Śląskiej w zakresie stosowania ustawy – Prawo zamówień publicznych
- Zarządzenie Nr 7/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 22 października 2008 roku zmieniające zarządzenie w sprawie zasad powoływania komisji przetargowych i wprowadzenia Regulaminu pracy komisji przetargowych
- Zarządzenie Nr 8/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 28 paździer-

nika 2008 roku w sprawie rozkładu czasu pracy w 2009 roku dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi

- Zarządzenie Nr 9/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 28 października 2008 roku zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia Regulaminu studiów podyplomowych oraz wzorów dokumentów związanych z przebiegiem studiów podyplomowych

- Zarządzenie Nr 10/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 28 października 2008 roku w sprawie wprowadzenia Regulaminu Centrum Kształcenia Inżynierów

- Pismo Okólne Nr 1/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 1 października 2008 roku podające do wiadomości skład osobowy: władz rektorskich, Senatu, kierownictwa jednostek podstawowych, kierownictwa innych jednostek organizacyjnych Uczelni, komisji, rad programowych i naukowych, osoby Pełnomocników Rektora, przedstawiciele Uczelni wybranych do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów,

Rady Nauki, Polskiej Akademii Nauk, Kanclerza i kierowników Administracji Centralnej i Wydziałowej, osoby Społecznych Inspektorów Pracy, przewodniczących związków zawodowych oraz Uczelnianego Zarządu Samorządu Studenckiego i Zarządu Uczelnianego Rady Samorządu Doktorantów - w roku akademickim 2008/2009

- Pismo Okólne Nr 2/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 14 października 2008 roku w sprawie dodatkowego dnia wolnego od zajęć dydaktycznych

- Pismo Okólne Nr 3/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 15 października 2008 roku w sprawie powołania Komisji Dyscyplinarnych i Odwoławczych Komisji Dyscyplinarnych ds. Studentów i ds. Doktorantów na kadencję 2008-2012

- Pismo Okólne Nr 4/08/09 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 15 października 2008 roku w sprawie możliwości zatrudniania nauczycieli akademickich w jednostkach organizacyjnych Politechniki Śląskiej.

Maria Rzepka

Stopnie naukowe, tytuły, stanowiska

Mianowanie po raz pierwszy na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Śląskiej.

Dr hab. inż. Jacek GOŁASZEWSKI
Wydział Budownictwa – od 1.11.2008 r. do 31.10.2013 r.

Dr hab. inż. Anita OLSZÓWKA-MYALSKA
Wydział Inżynierii Materiałowej i Metalurgii – od 1.11.2008 r. do 31.10.2013 r.

Zatwierdzone habilitacje

Dr hab. Krzysztof Mariusz LABUS
Uchwała Rady Wydziału Górniczo-Geologii – 07.10.2008 r.
W zakresie górnictwa i geologii inżynierskiej.

Dr hab. inż. Andrzej Marek CHYDZIŃSKI
Uchwała Rady Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki
– 21.10.2008 r. W zakresie informatyki.

Zakończone doktoraty

Dr inż. Krzysztof LAMPERT
Doktorant Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki. Promotor – prof. dr hab. inż. Andrzej Ziębik. Temat pracy doktorskiej: „Analiza termoeconomiczna usuwania CO₂ z gazu COREX z zespołem wielkopieczym i elektrociepłownią hutniczą”. 9.10.2008 r. – RIE, z wyróżnieniem.

Dr inż. Anna MAINKA
Doktorantka Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki. Promotor – dr hab. inż. Irena Wilkosz prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Wpływ wybranych związków organicznych na katalityczne utlenianie S(IV) tlenem w warunkach zbliżonych do atmosferycznych”. – 10.10.2008 r. – RIE, z wyróżnieniem.

Dr inż. Małgorzata KAJDA-SZCZEŚNIAK
Doktorantka Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki. Promotor – prof. dr hab. inż. Janusz Wandrasz. Temat pracy doktorskiej: „Analiza możliwości wykorzystania wybranej biomasy w procesie formowania paliw”.

– 14.10.2008 r. – RIE.

Dr inż. Mariola RAJCA
Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki. Promotor – prof. dr hab. inż. Krystyna Konieczny. Temat pracy doktorskiej: „Uzdatnianie wody hybrydową metodą koagulacji i niskociśnieniowej filtracji membranowej”. – 24.10.2008 r. – RIE.

Dr inż. Rafał RZAŚIŃSKI
Doktorant Wydziału Mechanicznego Technologicznego. Promotor – dr hab. inż. Piotr Gendarz prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Metody zintegrowanego przetwarzania cech konstrukcyjnych w cechy technologiczne w typoszeregach konstrukcji maszyn”. – 8.10.2008 r. – RMT.

Dr inż. Magdalena ROZMUS
Wydział Organizacji i Zarządzania. Promotor – prof. dr hab. inż. Teodor Winkler. Temat pracy doktorskiej: „Doskonalenie łańcucha logistycznego w naprawach serwisowych realizowanych w rozproszonym środowisku użytkowników maszyn”. – 8.10.2008 r. – ROZ.

Dr inż. Grzegorz SMOLNIK

Doktorant Wydziału Górnictwa i Geologii. Promotor – dr hab. inż. Marek Kwaśniewski prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Właściwości procesu osiadania terenu górniczego w czasie”
– 14.10.2008 r. – RG.

Dr inż. Piotr Mieczysław SZCZEPANIAK

Doktorant Wydziału Budownictwa. Promotor – dr hab. inż. Ryszard Walentyński prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Modelowanie ruchu w zjeżdżalniach wodnych. Symulacja komputerowa i jej weryfikacja doświadczalna”. – 22.10.2008 r. – RB, z wyróżnieniem.

Dr inż. Marcin PACHOLCZYK

Doktorant Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Promotor – prof. dr hab. inż. Marek Kimmel. Temat pracy doktorskiej: „Metody wizji komputerowej i robotyki w dokowaniu molekularnym”. – 21.10.2008 r. – RAU.

Dr inż. Grzegorz POLAKÓW

Doktorant Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Promotor – prof. dr hab. inż. Mieczysław Metzger. Temat pracy doktorskiej: „rPDK- zmodyfikowany scenariusz dystrybucji danych przemysłowych wykorzystujący właściwości przełączanej sieci Ethernet”. – 28.10.2008 r. – RAU.

Dr inż. Michał KOZIELSKI

Doktorant Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Promotor – prof. dr hab. inż. Jacek Łęski. Temat pracy doktorskiej: „Grupowanie dokumentów XML względem ich struktury”. – 28.10.2008 r. – RAU, z wyróżnieniem.

Dr Paweł BŁASZCZYK

Uniwersytet Śląski w Katowicach. Promotor – prof. dr hab. inż. Katarzyna Stąpor. Temat pracy doktorskiej: „Klasyfikacja danych za pomocą zmodyfikowanej metody cząstkowych najmniejszych kwadratów”. – 28.10.2008 r. – RAU, z wyróżnieniem.

Sport

Kolarstwo

12 października w Wiśle odbyła się I edycja Akademickich Mistrzostw Śląska w kolarstwie górskim. Był to tzw. „Uphill”, czyli wyścig na czas pod górę.

Zawodnicy startowali w odstępach minutowych z parkingu stacji narciarskiej a kończyli podjazd przy schronisku na Stożku. Zwycięzcą zawodów zostawał zespół, którego trzech najlepszych zawodników pokonało podjazd w najkrótszym czasie. Natomiast w klasyfikacji studentek brano pod uwagę czas dwóch

zawodniczek. AWF Katowice zasiłił swoją reprezentację zawodnikami ze ścisłej światowej czołówki. W ich drużynie wystartowała wicemistrzyni świata Anna Szafraniec, natomiast męską drużynę wspomógł Marek Rutkiewicz, najlepszy polski kolarz tegorocznego Tour de Pologne. Jednak równa jazda wszystkich reprezentantów Politechniki Śląskiej doprowadziła do zwycięstwa, zarówno w klasyfikacji kobiet, jak i mężczyzn.

Drugie miejsce w klasyfikacji druży-

nowej kobiet i mężczyzn zajął AWF Katowice, trzecie zaś Uniwersytet Śląski.

Do sukcesu gliwickich kolarzy górskich przyczynili się Wojciech Halejak, Mariusz Czapla, Tomasz Dygacz oraz Iwona Seweryn i Sylwia Górna. W sumie Politechnikę Śląską reprezentowało 20 zawodników i zawodniczek.

Ryszard Madaj

Na podium stoją od lewej: Wojciech Halejak z Politechniki Śląskiej, Marek Rutkiewicz z AWF Katowice, Mariusz Czapla z Politechniki Śląskiej

Na podium stoją od lewej: Ilona Cieślak z UŚ, wicemistrzyni świata Anna Szafraniec z AWF w Katowicach, Iwona Seweryn z Politechniki Śląskiej

Judo

Udanie zakończyły się Mistrzostwa Polski Młodzieży w judo rozegrane we Wrocławiu w dniach 11-12 października z udziałem najlepszych młodzieżowców z całej Polski.

Srebrny medal wywalczył nasz czołowy zawodnik Ignacy Rudawiec w kategorii wagowej 66 kg. Jest to jego drugi srebrny medal wywalczony w tym roku w kategorii seniorów i młodzieży. Ura sta na najlepszego zawodnika w Polsce w kategorii wagowej (66 kg).

Drugi medal brązowy wywalczyła Izabela Herdzik w kategorii wagowej 63 kg. I dla niej jest to drugi brązowy medal wywalczony w tym roku w najważniejszych kategoriach wiekowych – senior, młodzieżowiec.

Nie powiodło się natomiast Marcinowi Niedzielskiemu, który przegrał walkę o medal w kategorii 73kg, zdobywając V miejsce. W tej samej kategorii VII miejsce wywalczył Aleksander Kowalski. Zawody zakończyły się sukcesem 5-osobowej ekipy AZS Gliwice, której trenerem jest Bronisław Wołkowicz.

12 października w Rydułtowach rozegrano X Ogólnopolski Turniej Judo dzieci o Puchar Burmistrza Miasta Rydułtowy.

Zawodnicy AZS Gliwice w punktacji zespołowej zdobyli zdecydowanie I miejsce.

I miejsca zdobyli: Piotr Kurczyk w. 39 kg, Dawid Sojka w. 42 kg

II miejsca zdobyli: Piotr Moczulski w. 33 kg, Patryk Kubicki w. 42 kg, Kacper Szczurowski w. +50 kg, Gaweł Grendysa w. 31 kg

III miejsca zdobyli Maciej Mieczkowski w. 42 kg, Oliwer Lochmajer w. 33 kg, Paweł Grendysa 2.39kg, Piotr Pacon w. 27 kg. Ich trenerem jest Eugeniusz Olejniczak.

19 października w Pawłowicach rozegrano Międzynarodowy Turniej Młodzików i Dzieci – Grand Prix z udziałem 175 zawodników z Polski i Czech.

Kacper Szczurowski w. 51 kg oraz Kamil Danisz w. 55 kg zdobyli złote medale. Srebrne medale otrzymali Roman Siwy w. 33 kg, Piotr Moczulski w. 36 kg, Kuba Krzywy w. 51 kg, Brązowe medale zdobyli Oliwer Lochmajer w. 33 kg, Patryk Kubicki w. 42 kg, Krzysztof Słocki w. 73 kg.

V miejsce przypadło w udziale Damianowi Kolodzieckczykowi w. 39 kg, Maciejowi Gonsiorowi w.36kg oraz Kacprowi Hawrankowi w. 27 kg.

Ich trenerem jest Eugeniusz Olejniczak.

W dniach 8-9 listopada na hali w Olsztynie rozegrano Puchar Polski juniorów w judo, z udziałem najlepszych zawodników z Polski.

Niezawodny Jacek Malczewski wywalczył srebrny medal w kategorii wagowej

66 kg. Jest to już jego 3 medal zdobyty w tym roku. Startował jednocześnie w Mistrzostwach Europy jako jeden z najlepszych juniorów w Polsce.

Brązowy medal wywalczył Robert Krzęcio w kategorii wagowej 100 kg.

V miejsca wywalczyli Michał Garbacz w. 90 kg, Paweł Badocha w. 81 kg. Trenerem tej grupy jest Bronisław Wołkowicz.

Młodzi zawodnicy judo walczyli na Ogólnopolskim Turnieju Judo w Mysłowicach.

Złote medale zdobyli Piotr Kurczyk w. 39 kg, Patryk Ślusarski w. 33 kg, Patryk Kubicki w. 46 kg. Srebrne medale wywalczyli Kacper Szczurkowski w. 55kg oraz Maciej Mieczkowski w. 42 kg. Brązowe medale zdobyli natomiast Roman Siwy w.33kg i Kuba Krzywy w. 50 kg. Ich trenerem jest Eugeniusz Olejniczak.

11 listopada rozegrano Otwarte Mistrzostwa Warszawy Młodzików.

W zawodach wystartowało 3 zawodników AZS Gliwice, którzy wywalczyli złoty medal (Patryk Kubicki w. 48 kg), brązowy medal (Kacper Szczurowski w. 52 kg) oraz brązowy medal (Piotr Kurczyk w. 38 kg). Wyjazd do Warszawy zorganizowali rodzice.

Czesław Garnarcz

Pożegnania

11 listopada zmarł dr hab. inż. Lech Znamirowski

Był wybitnym naukowcem i wychowawcą wielu pokoleń absolwentów kierunku Informatyka, pionier prac naukowo-badawczych w dziedzinie bioinformatyki i nanonauki. Długoletni pracownik Instytutu Informatyki Politechniki Śląskiej, pracownik Instytutu Informatyki Teoretycznej i Stosowanej PAN w Gliwicach. Członek Rady Naukowej Instytutu Informatyki Teoretycznej i Stosowanej PAN. Bardzo aktywny uczestnik wielu konferencji naukowych na całym świecie, autor wielu prac naukowych z zakresu nanotechnologii, nanosystemów informatyki, projektowania systemów reprogramowalnych. Człowiek bardzo życzliwy, głęboko oddany sprawom społeczności studenckiej.

Nabożeństwo żałobne oraz uroczystości pogrzebowe odbyły się w Parku Pamięci w Rudzie Śląskiej przy ul. Krańcowej 5 18 listopada 2008 r.

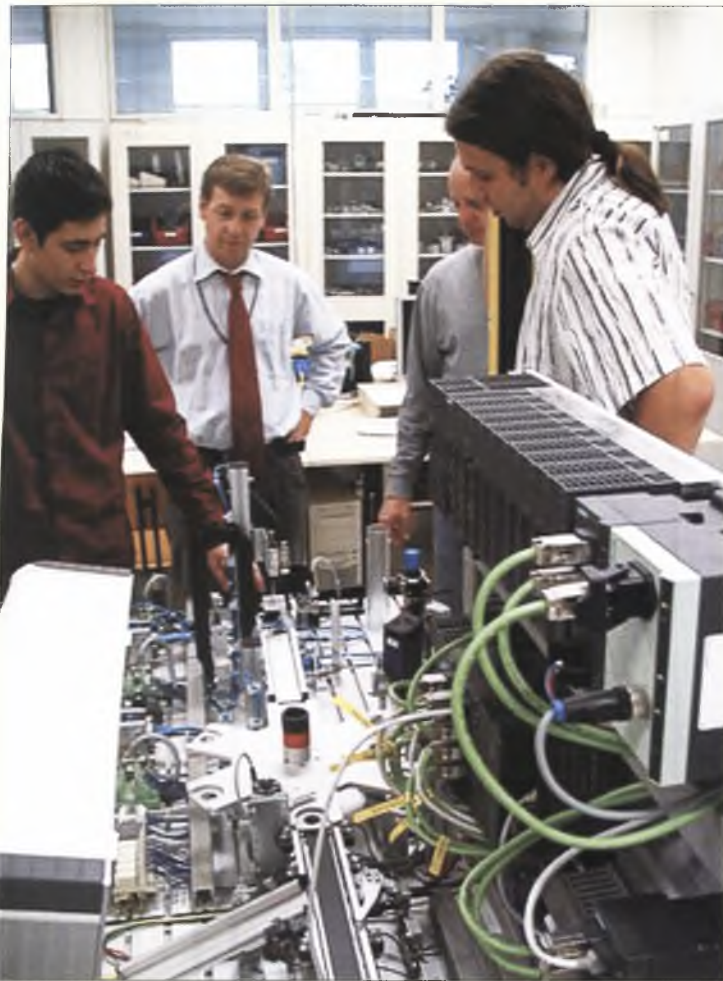
14 listopada w wieku 76 lat zmarł Mieczysław Orłowski

Wieloletni pracownik Instytutu Odlewnictwa i Katedry Odlewnictwa Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej w latach 1954-1997.

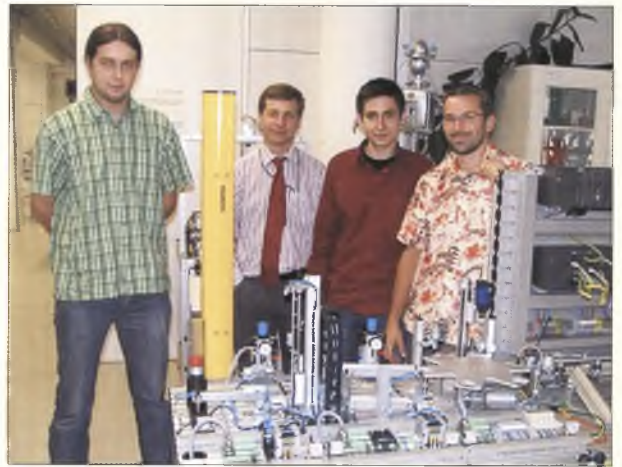
Był znakomitym pracownikiem, zasłużonym dla Politechniki Śląskiej, prawym i życzliwym Kolegą, szanowanym przez współpracowników wielu uczelni i przemysłu.

Nabożeństwo żałobne zostało odprawione w Kościele p.w. Chrystusa Króla, pogrzeb odbył się na Cmentarzu Lipowym w Gliwicach.

Siemens Summer School – wrzesień 2008

W trakcie prac nad końcowym projektem w zespole polsko-rosyjsko-białoruskim

Jarosław Domin, Viacheslav Potekhin, Timur Chernykh i Roman Kroczek przedstawiają gotowy projekt

Certyfikat ukończenia Siemens Automation&Drivers Summer School z rąk dyrektora Christiana Callegariego odbiera Jarosław Domin

Targi Organizacji Studenckich na Politechnice Śląskiej

Wyprawa studentów Politechniki Śląskiej do kanionu Rio Colca

